

ПРМТУ ЗБЕРЕГЛА МАЙБУТНЄ ПОНАД 1650 КУРСАНТІВ, ВІДКРИВШИ ЇМ ШЛЯХ ДО СВІТОВОГО ФЛОТУ

Піклуючись про долю цілого покоління моряків, Профспілка робітників морського транспорту України взяла на себе місію, яка на перший погляд здавалася нереальною — домогтися можливості проведення Єдиного державного кваліфікаційного іспиту за межами України.

Повномасштабна війна — початок 2022-го року, який назавжди змінив траєкторії всіх українських моряків. Молоді люди, які роками готувалися стати частиною глобальної морської індустрії, в один момент опинилися в ситуації, що здавалася безвихідною.

Враховуючи, що невіддільною частиною професійної підготовки є набуття обов'язкового стажу на судні, тисячі українських здобувачів освіти випускного курсу залишилися далеко від Батьківщини. Відсутність можливості пройти атестацію, здобути професійні дипломи, отримати доступ до посад осіб командного складу морських суден — така реальність могла чекати на майбутніх українських офіцерів.

Піклуючись про долю цілого покоління моряків, Профспілка робітників морського транспорту України взяла на себе місію, яка на перший погляд здавалася нереальною — домогтися можливості проведення Єдиного державного кваліфікаційного іспиту за межами України. Численні листи-звернення до Міністерства освіти і науки України, безліч спроб налагодити діалог з відповідальними структурами, постійна координація з міжнародними партнерами — усе це було частиною титаніч-

ної роботи заради однієї мети: зберегти безперервність освітнього процесу навіть в надзвичайних умовах.

Так розпочалася плідна співпраця з Міністерством освіти і науки України та Державною установою «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти», які підтримали проведення ЄДКІ за кордоном.

Далі розгорнулася діяльність на міжнародному рівні. ПРМТУ звернулася до своїх партнерів та братських профспілок, шукаючи надійну солідарну опору, готову допомогти організувати тимчасово екзаменаційні центри та надати необхідну підтримку. Саме так минули місяці кропіткої роботи над комплексним рішенням з детальною організацією локацій, технічного забезпечення та належних умов екзаменування. Одним з перших партнерів став ITF Seafarers' Trust, за що ми висловлюємо свою щирю вдячність.

Водночас команда ПРМТУ працювала безпосередньо з курсантами. Щоденне роз'яснення ситуації, інформаційна підтримка, постійний зв'язок — все це було частиною величезної місії, яку ми все ж таки досягли.

Врешті-решт, 30-го квітня 2025-го року, Міні-

стерством освіти і науки України було видано довгоочікуваний наказ, який вперше дозволив проведення ЄДКІ за межами країни. Так, спеціальність 271 «Морський та внутрішній водний транспорт» стала єдиною, здобувачі освіти якої змогли скласти іспит за кордоном. Це стало можливим виключно завдяки ПРМТУ, за участі ініціативних батьків курсантів та за сприяння Міністерства освіти і науки України та Державної установи «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти».

«Можливість скласти ЄДКІ за кордоном — це не лише відповідь на виклики воєнного часу. Це конкретний результат, який дозволив зберегти понад 1650 молодих спеціалістів для світової морської індустрії. Ми дали їм шанс залишитися в професії, не втратити час, і вже найближчим часом — приєднатися до міжнародної спільноти кваліфікованих морських офіцерів. У ситуації, коли глобальний флот відчуває гостру нестачу кадрів, внесок українських курсантів є надзвичайно важливим», — наголосив Голова ПРМТУ, Посол доброї волі ІМО в Україні Олег Григорюк.

І зараз ми готові розповісти про пройдений шлях та те, як пройшов іспит для тих, хто не втратив морське майбутнє.

КИШИНІВ – НАЙБІЛЬША ЛОКАЦІЯ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ЄДКІ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

Понад 700 курсантів українських морських закладів освіти склали Єдиний державний кваліфікаційний іспит на базі Інституту праці та Педагогічного університету імені Іона Крянге в Кишиневі. Ці заклади відкрили свої двері для майбутніх моряків, а ПРМТУ забезпечила повний організаційний супровід іспитів. Завдяки сприянню наших партнерів, ми зробили цей важливий крок для збереження кваліфікованих кадрів на морському ринку праці та підтримки морської освіти в умовах воєнного часу.

ПІДТРИМКА ЛИТОВСЬКИХ ПАРТНЕРІВ У КЛАЙПЕДІ

Клайпеда прийняла близько 150 українських курсантів, які склали ЄДКІ у Литовській морській академії — надійному партнері Профспілки робітників морського транспорту

України. Спільними зусиллями з Литовською профспілкою моряків організація іспитів пройшла на високому рівні, з повною турботою про комфорт і безпеку учасників. Це дозволило молодим морякам впевнено рухатися вперед професійним шляхом.

СИЛА В ЄДНОСТІ: МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ МОРЯКІВ СКЛАЛО ІСПИТ У БОЛГАРІЇ

Близько 250 курсантів українських морських закладів освіти успішно склали Єдиний державний кваліфікаційний іспит у Болгарії. Іспити проходили на базі Військово-морської академії імені Н. Й. Вапцарова, яка відкрила свої двері для наших курсантів. Профспілка робітників морського транспорту України створила комфортні та безпечні умови для проведення іспитів.

Нині молоді спеціалісти продовжують свій шлях, незважаючи на виклики, які випали на їх долю.

ДОПОМОГА УКРАЇНСЬКИМ КУРСАНТАМ У НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен став однією з чотирьох європейських локацій, де курсанти з України змогли скласти Єдиний державний кваліфікаційний іспит за межами країни. Німецька профспілка ver.di забезпечила курсантів інформаційною підтримкою, натомість за організаційні аспекти відповідала ПРМТУ.

Завдяки злагодженим діям молоді українські моряки зробили важливий крок до професії, попри війну та вимушену міграцію. Завдяки солідарності, відданості та конкретним діям на підтримку української морської освіти.

«Можливість скласти ЄДКІ за кордоном — це не лише відповідь на виклики воєнного часу. Це конкретний результат, який дозволив зберегти понад 1650 молодих спеціалістів для світової морської індустрії. Ми дали їм шанс залишитися в професії, не втратити час, і вже найближчим часом — приєднатися до міжнародної спільноти кваліфікованих морських офіцерів. У ситуації, коли глобальний флот відчуває гостру нестачу кадрів, внесок українських курсантів є надзвичайно важливим», — наголосив Голова ПРМТУ, Посол доброї волі ІМО в Україні Олег Григорюк.

ПЕРЕСКЛАДАННЯ ЄДКІ: ПРМТУ ЗАХИСТИЛА ПРОФЕСІЙНІ МРІЇ МОЛОДИХ МОРЯКІВ

19-го червня в Кишиневі відбулося перескладання ЄДКІ для українських курсантів морських закладів освіти. Наполеглива позиція та дії Профспілки робітників морського транспорту України знову відкрили шлях для сотень курсантів до професії навіть в умовах війни.

«Ми ми зробили все, щоб наші курсанти не втратили роки навчання й майбутнє в морській професії. Це про більше, ніж іспит — це про збереження покоління українських моряків для світового судноплавства», — підкреслив Голова ПРМТУ Олег Григорюк.

Проведення перескладання — це ще один результат цієї масштабної роботи. Курсанти, які через об'єктивні причини не склали іспит з першого разу, отримали справедливий шанс довести свою кваліфікацію й рухатися далі до отримання першого диплому.

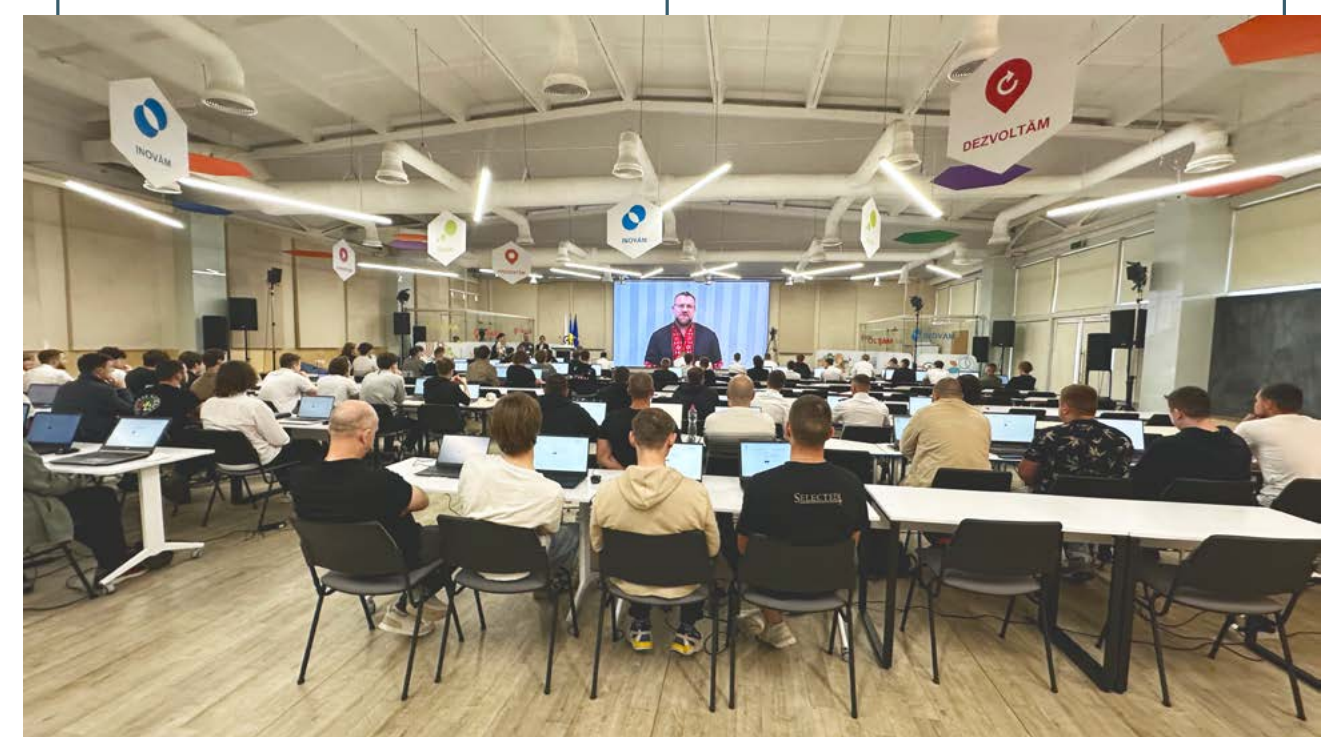
ПРМТУ продовжує роботу, щоб молоді українські моряки мали всі можливості для професійного старту — попри всі виклики.

«Ми зробили все, щоб наші курсанти не втратили роки навчання й майбутнє в морській професії. Це про більше, ніж іспит — це про збереження покоління українських моряків для світового судноплавства», — підкреслив Голова ПРМТУ Олег Григорюк.

УКРАЇНСЬКІ МОРЯКИ – ЧАСТИНА СВІТОВОГО СУДНОПЛАВСТВА

Історія проведення ЄДКІ за межами країни стала переконливим доказом того, що солідарність здатна руйнувати кордони та долати найскладніші виклики. Те, що колись здавалося неможливим, перетворилося на реальність завдяки невтомній праці Профспілки робітників морського транспорту України, підтримці державних інституцій та довірі міжнародних партнерів. Профспілка знайшла шляхи там, де їх не існувало; створила нові можливості, щоб українські курсанти мали змогу реалізуватися незалежно від обставин.

Сьогодні ПРМТУ вкотре довела, що разом, об'єднані спільними прагненнями, ми сильніші. Ми вже пройшли чималий шлях, і попереду — нові горизонти, нові виклики і нові досягнення, де голос українських моряків впевнено лунатиме по всьому світу.

ПРОФСПІЛКА ПОРУЧ, НАВІТЬ ЗА СОТНІ КІЛОМЕТРІВ

Після успішних зустрічей у Румунії, Болгарії та Молдові, організованих за сприяння ITF Seafarers' Trust, ПРМТУ знову вирушила на зустріч з моряками у Варну. Як завжди, це була щира розмова, жива взаємодія, важливий діалог про те, що дійсно турбує.

Війна розкидала українських моряків по всьому світу, але зв'язок між нами не зник. У Варні зібралися ті, кому важливо знати, що підтримка Профспілки поруч, навіть якщо ти за сотні кілометрів.

Говорили про все: як ПРМТУ працює сьогодні, захищаючи права моряків; як адаптуватися до нових викликів і не втратити себе;

як зберігати ментальне здоров'я, коли життя змінюється швидше, ніж погода в морі. Обговорювали плани та нові можливості.

«ПРМТУ продовжує бути голосом українських моряків у світі — і в мирний час, і під час війни. Ми захищаємо права, підтримуємо родини, розвиваємо соціальні проєкти, адаптуємось до нових реалій і шукаємо нові можливості для наших спілчан. Сьогодні важливо не просто реагувати на виклики, а формувати перспективу — для тих, хто в рейсі, і для тих, хто чекає вдома. І ми цю перспективу будуємо разом із вами», — підкреслив Голова ПРМТУ Олег Григорюк.

МАКСИМ, СТАРШИЙ ПОМІЧНИК КАПІТАНА, КОМПАНІЯ ANGLO-EASTERN: «НАВІТЬ ПОПРИ ВІЙНУ В УКРАЇНІ, ВЕЛИКУ ВІДСТАНЬ ТА СКЛАДНІ ОБСТАВИНИ, МИ ВІДЧУВАЄМО, ЩО ПРОФСПІЛКА ЗАЛИШАЄТЬСЯ З НАМИ. ПОСТІЙНИЙ ЗВ'ЯЗОК, ПІДТРИМКА Й ОРГАНІЗАЦІЯ ТАКИХ ЗУСТРІЧЕЙ — ДЛЯ НАС ЦЕ ДУЖЕ ВАЖЛИВО. НА ЗАХОДІ У ВАРНІ МИ ПОЧУЛИ ВИСТУПИ СПІКЕРІВ НА СКЛАДНІ ТА ЖИТТЄВО НЕОБХІДНІ ТЕМИ ДЛЯ РОБОТИ В МОРІ. ОСОБЛИВО ЦІННО — ЗУСТРІТИ ІНШИХ МОРЯКІВ, ПОДІЛИТИСЯ ДОСВІДОМ І ВІДЧУТИ, ЩО МИ НЕ САМІ. ДЯКУЮ ПРОФСПІЛЦІ ЗА ТЕ, ЩО НЕ ВТРАЧАЄ ЗВ'ЯЗОК З КОЖНИМ ІЗ НАС».

ДЕНИС, МАТРОС, КОМПАНІЯ POLSTEAM: «ТЕМА ДОКУМЕНТІВ — ОДНА З НАЙВАЖЛИВИШИХ І ВІДНОЧАС НАЙСКЛАДНІШИХ ДЛЯ КОЖНОГО МОРЯКА. ПОСТІЙНІ ЗМІНИ, НОВІ ВИМОГИ, ОНОВЛЕННЯ — БЕЗ ЧІТКОГО РОЗ'ЯСНЕННЯ ЛЕГКО ЩОСЬ ПРОПУСТИТИ. САМЕ ТОМУ Я ШИРО ВДЯЧНИЙ ПРОФСПІЛЦІ ЗА ТУ ВЕЛИЧЕЗНУ РОБОТУ, ЯКУ ВОНА РОБИТЬ. ЗАВДЯКИ ТАКИМ ЗУСТРІЧАМ, ЯК ЦЯ У ВАРНІ, МИ ОТРИМУЄМО АКТУАЛЬНУ ІНФОРМАЦІЮ Й ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО ВСІХ ПИТАНЬ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО СУПРОВОДУ НАШОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ».

ОЛЕКСІЙ, КАПІТАН, КОМПАНІЯ CMA SHIPS UKRAINE: «НАША ПРОФЕСІЯ ПОВ'ЯЗАНА З БАГАТЬМА ВИКЛИКАМИ: ДОВГА ВІДСУТНІСТЬ УДОМА, РОЗЛУКА З РІДНИМИ, СКЛАДНІСТЬ САМОЇ РОБОТИ — УСЕ ЦЕ НЕ МИНАЄ БЕЗСЛІДНО. ТОМУ ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА МАЄ ВЕЛИЧЕЗНЕ ЗНАЧЕННЯ. ДУЖЕ ЦІННО, ЩО НА ЗУСТРІЧІ БУВ ПСИХОЛОГ — ЦЕ МОЖЛИВІСТЬ НЕ ЛИШЕ ПОЧУТИ КОРИСНІ ПОРАДИ, А Й УСВІДОМИТИ, ЩО ПРО НАС ДБАЮТЬ В УСІХ ВАЖЛИВИХ СФЕРАХ ЖИТТЯ. ДЯКУЮ ПРОФСПІЛЦІ ЗА ТУРБОТУ».

АНДРІЙ, ТРЕТІЙ ПОМІЧНИК КАПІТАНА, КОМПАНІЯ NOVELTY: «Я ДУЖЕ РАДИЙ, ЩО ПРОФСПІЛКА НЕ ЗАБУВАЄ ПРО МОРЯКІВ, ЯКІ ЗАРАЗ ВИМУШЕНО ПЕРЕБУВАЮТЬ ЗА КОРДОНОМ. МИ ОБГОВОРИЛИ БАГАТО ВАЖЛИВИХ ТЕМ — ВІД РОБОТИ НА МОРІ Й НА БЕРЕЗІ ДО ДИПЛОМУВАННЯ ТА ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я. ЦЕ СПРАВЖНЯ ПІДТРИМКА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗА МЕЖАМИ РІДНОЇ КРАЇНИ, ПРАГНЕ ЗАЛИШАТИСЯ В КУРСІ ВСІХ ЗМІН І НОВИН. ШИРО ДЯКУЮ ПРМТУ ЗА ІНФОРМАЦІЙНУ ПІДТРИМКУ, УВАГУ Й ТУРБОТУ, ЯКА ВІДЧУВАЄТЬСЯ НАВІТЬ ДАЛЕКО ВІД ДОМУ».

КРУЇЗНИЙ СЕМІНАР 2025

У Болгарії пройшов Круїзний семінар для українських працівників пасажирського флоту — унікальний майданчик для обміну досвідом, професійного навчання та посилення міжнародної солідарності.

ЗНАННЯ НА БЕРЕЗІ — ВПЕВНЕНІСТЬ У МОРІ

Нагадаємо, у 2018-му році в Україні відбувся перший у Східній Європі семінар для працівників круїзної індустрії. У 2019-му — Одеса знову приймала учасників семінару.

Захід відбувся під егідою Міжнародної федерації транспортників (ITF). Організаторами виступають її членські організації з Норвегії (NSU), Німеччини (ver.di), Італії (FIT-CISL) та України (Профспілка робітників морського транспорту України) — провідні профспілки, які вже багато років послідовно підтримують українських моряків та працівників круїзної індустрії.

Учасники семінару — це українські моряки, які працюють або планують працювати на круїзних суднах. На них чекала насичена програма, присвячена актуальним питанням. Це — умови праці на борту й захист прав моряків, зміни у міжнародному морському законодавстві, розвиток кар'єри та підвищення кваліфікації, роль профспілок у забезпеченні безпеки й добробуту працівників галузі.

Цьогорічна подія має особливе значення — наближається 20-річчя Круїзного семінару, що підтверджує його сталість, важливість і довіру з боку морської спільноти.

ПРО БЕЗПЕЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ НА СУДНІ ТА ПІДСУМКИ СПІЛЬНОЇ РОБОТИ

У завершальний день Круїзного семінару в Болгарії, учасники обговорили одну з найважливіших тем для працівників морської галузі — протидію булінгу та харасменту на борту.

Це питання залишається актуальним для багатьох моряків, адже саме психологічна безпека є основою здорового та ефективного робочого середовища. На семінарі було розглянуто реальні кейси, рекомендації щодо дій у разі дискримінації, а також важливу роль профспілок у захисті прав працівників.

Крім того, під час фінальної сесії підбили підсумки всієї програми, яка протягом кількох днів об'єднала українських моряків, міжнародних профспілкових лідерів та експертів.

Учасники обмінялися досвідом, отримали нові знання щодо трудових прав, умов праці на суднах, підвищення кваліфікації та розвитку кар'єри.

З МОРЯКАМИ ТА ДЛЯ МОРЯКІВ: ПРО ПРМТУ СЬОГОДНІ

У рамках Круїзного семінару для українських моряків Профспілка робітників морського транспорту України представила ключові напрямки своєї діяльності, зосереджені на захисті моряків в умовах війни та зміцненні міжнародного співробітництва.

Учасникам семінару розповіли, як ПРМТУ з перших днів повномасштабного вторгнення адаптувала усі процеси під реалії воєнного часу, не припиняючи підтримку членів Профспілки ні на день. Від благодійної допомоги та правового захисту до освітніх ініціатив Профспілка системно реагує на потреби моряків та їхніх сімей.

Особливу увагу було приділено спільним соціальним та освітнім проєктам із міжнародними партнерами, спрямованим як на оперативну допомогу, так і на довгостроковий розвиток. У центрі обговорення також юридичні механізми захисту прав моряків та супровід у питаннях, пов'язаних з оформленням документів.

Не залишилася поза увагою і тема, яка сьогодні звучить дедалі голосніше — ментальне здоров'я. ПРМТУ реалізує конкретні ініціативи щодо психологічної підтримки моряків та членів їхніх сімей.

УЧАСНИКИ Й ОРГАНІЗАТОРИ ДІЛЯТЬСЯ СВОЇМИ ВРАЖЕННЯМИ

«Ми надзвичайно раді, що ще один Круїзний семінар для українських моряків відбувся в Албені, Болгарія. Ми щиро радіємо, що нам вдалося зібрати команду дуже активних і вмотивованих українських моряків круїзної індустрії. Вони дізналися чимало про колективні договори, про роботу Профспілки робітників морського транспорту України, а також багато корисних порад і важливої інформації про юридичні аспекти та свої права, а також про те, як Профспілка може бути інструментом для захисту власних прав та соціально-економічних інтересів. Тож ми сподіваємося, що наступного разу на семінар прийде ще більше українських моряків. Ми продовжуємо співпрацювати з нашими партнерами, з міжнародною солідарною спільнотою, і продовжуємо зростати разом. І я бажаю кожному українському моряку взяти участь у семінарах, які проводить Профспілка робітників морського транспорту України, тому що це корисно, це важливо, це потрібно вам», — наголосив Голова ПРМТУ Олег Григорюк.

«Круїзний семінар у нас проводиться вже 20 років, і починали ми з Балі. Йохан Ойєн створив Круїзний семінар, щоб люди розуміли свої права, а також щоб знали, як їм слід діяти на борту. Крім того, семінар покликаний допомогти морякам отримувати всю необхідну інформацію з міжнародного рівня. Це дуже важливо. Ми проводимо його не лише в Індонезії, а також на Філіппінах, в Індії, Європі, в Україні, а також у Карибському регіоні та Хорватії. Тож, якщо ви хочете дізнатися більше про свої права — обов'язково приходьте на Круїзний семінар», — закликала координаторка Круїзного Семінару з Профспілки моряків Норвегії Айрін Тхамрін.

«Цей семінар є надзвичайно важливим. Ми розповідаємо морякам про їхні права та про те, що в них є профспілки, і намагаємося сформувати впевненість у тому, що вони можуть користуватися своїми правами під час своєї роботи на борту судна. Дуже важливо, щоб люди розуміли, що вони є цінним ресурсом для компаній, у яких працюють, і що робота на судні — це хороша кар'єра», — зазначає представник Профспілки моряків Норвегії Джессіка Фен.

«Хочу подякувати за чудову можливість взяти участь у Круїзному семінарі. Для мене було дуже важливо дізнатися, що крім моєї компанії і мого судна є організація, куди я можу звернутися, якщо у мене виникнуть якісь проблеми на роботі. Я щиро рекомендую всім працівникам, морякам, відвідати цей семінар у майбутньому», — каже Поліна Мельнікова, музикант, компанія NCL.

«Я хочу щиро подякувати Профспілці за цей досвід. Тепер я знаю, як ПРМТУ може допомогти мені у випадку якоїсь надзвичайної ситуації. Тут я зустрів багатьох людей з різних флотів, зокрема, з круїзного флоту. Оскільки я маю досвід роботи на круїзних суднах, було дуже цікаво обмінятися досвідом та інформацією, поговорити про загальні проблеми, якщо вони були на суднах, і як їх вирішити», — каже Андрій Андрущенко, фітер, компанія MSC.

ПЕРЕВІРЕНЕ ПАРТНЕРСТВО: ШВЕДСЬКІ КОЛЕГИ ПОРУЧ З ПРМТУ З ПЕРШИХ ДНІВ ВІЙНИ

У Швеції відбувся Конгрес профспілки SEKO, яка об'єднує працівників сфери послуг та комунікацій. За результатами голосування, Президенткою організації знову обрано Габріелу Лавеккіа, яка очолює SEKO з 2021-го року.

До участі в Конгресі були запрошені представники українських профспілок. Олег Григорюк представив Профспілку робітників морського транспорту України. Він передав Габріелі Лавеккіа пам'ятний знак – символ вдячності від ПРМТУ за рішучу підтримку, яку шведська профспілка та її лідери надають українським морякам та портовикам із самого початку повномасштабної війни.

У рамках Конгресу також була прийнята резолюція на підтримку України, яка засвідчує солідарність SEKO з українським народом та відданість ідеалам миру і справедливості.

Під час виступу Голова ПРМТУ Олег Григорюк звернувся до учасників Конгресу — понад 200 делегатів аплодували стоячи: «Зараз Україна переживає найскладніший період своєї історії, і після трьох років повномасштабного вторгнення наша профспілкова команда зрозуміла, що вистояти і вижити можна лише тоді, коли ми організовані, цілеспрямовані та згуртовані! Спротив агресії та захист демократії — ключові чинники виживання у сучасному світі. Єдність — це найважливіший елемент стійкості в будь-якій кризі, яку ви переживаєте, тому довіряйте і вірте у своїх членів, підтримуйте їх, допомагайте їм, і вони відповідатимуть позитивним зворотним зв'язком.

Я бажаю, щоб Конгрес SEKO приніс вашим спілчанам нові можливості, сильне лідерство та сталий розвиток, який, безумовно, стане прикладом для інших профспілок у всьому світі. Дякую вам за підтримку нашої Профспілки та нашої країни. Давайте разом протистояти непорядним роботодавцям та диктаторам — Слава Україні!»

Співпраця між ПРМТУ та SEKO — партнерство, яке не обмежується словами підтримки, це конкретні дії. У співпраці зі шведськими партнерами та БФ «МОРТРАНС» вже реалізовано низку соціальних ініціатив для членів ПРМТУ, серед яких допомога морякам і портовикам, які постраждали від війни або не можуть виїхати за кордон для роботи на іноземних суднах.

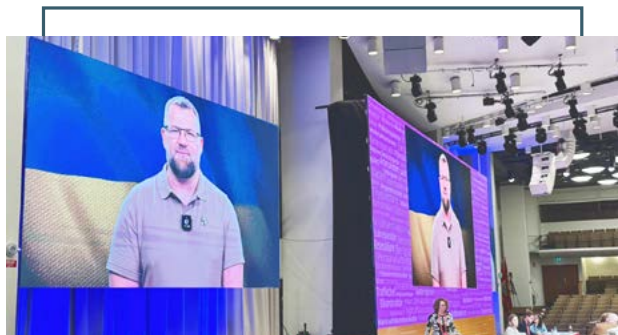
Ми вдячні нашим братам та сестрам зі Швеції за їхні слова та дії на адресу українських транспортників!

ОЛЕГ ГРИГОРЮК — НОВИЙ ГОЛОВА SCOCSEEN

На засіданні Комітету моряків Східної, Центральної Європи та Норвегії (SCOCSEEN) було ухвалено рішення обрати головою Комітету очільника Профспілки робітників морського транспорту України (ПРМТУ) — Олега Григорюка.

SCOCSEEN існує вже понад 30 років і слугує дієвим механізмом для налагодження соціального діалогу між роботодавцями та профспілками. У його роботі беруть участь представники профспілок з країн регіону, Норвезька асоціація судновласників (NSA) та норвезькі профспілки. Зазвичай під час засідань Комітету традиційно обговорюються стратегічні питання, пов'язані з переговорами з NSA, включаючи умови праці, збільшення розміру заробітної плати та компенсації.

«Завдяки високому рівню підготовки, професіоналізму та відповідальному ставленню до роботи українські моряки завжди відігравали важливу роль у світовому судноплаванні. І саме задля їхнього захисту та розвитку Профспілка спрямовує свою щоденну роботу. Ми постійно працюємо над укладанням нових угод, розширенням партнерств і створенням умов для стабільного працевлаштування та соціального захисту. Ми вдячні нашим міжнародним партнерам, які підтримують нас у цих прагненнях та солідарно крокують разом з нами. Впевнений, що наша єдність і надалі сприятиме посиленню позицій українських моряків та створенню гідного майбутнього для наших спілчан», — зазначив Олег Григорюк.

Норвезькі судновласники залишаються одними з ключових роботодавців для моряків Східної та Центральної Європи, зокрема українців. З 2002-го року, у рамках діяльності SCOCSEEN, Профспілка представляє інтереси українських моряків, які попри повномасштабну війну в Україні залишаються одними з провідних працівників на судах компаній, що входять до складу NSA.

НА ШЛЯХУ ДО РОЗВИТКУ ТА СОЦІАЛЬНОГО ДОБРОБУТУ

У ТОВ «ТІС – МІНДОБРИВА» відбулася Конференція трудового колективу, на якій було схвалено новий Колективний договір на 2025–2030 роки.

Участь у Конференції взяв Голова ПРМТУ Олег Григорюк, який привітав делегатів і наголосив: «Конструктивний та рівноправний соціальний діалог з роботодавцем, об'єднання зусиль задля збереження та підвищення соціальних стандартів для працівників, сталого функціонування та розвитку підприємства — незмінні принципи роботи нашої Профспілки. Ми продовжуємо боротися за гідні умови праці, справедливу оплату, соціальні гарантії, і цей договір — черговий крок у цьому напрямку».

Представники трудового колективу наголосили, що в умовах непрості економічної ситуації, коли багато підприємств скорочують витрати на соціальні програми, стабільність і відповідальність керівництва «ТІС – МІНДОБРИВА» та ефективна співпраця з Профспілкою дозволяють не лише зберігати, а й розвивати систему соціального партнерства.

Схвалення колективного договору — це не просто формальна процедура, а свідчення єдності колективу, довіри між сторонами та спільного бачення майбутнього. Профспілкова сторона підкреслює, що готова і надалі працювати на захист прав кожного члена трудового колективу.

Участь у Конференції взяв Голова ПРМТУ Олег Григорюк, який привітав делегатів і наголосив: «Конструктивний та рівноправний соціальний діалог з роботодавцем, об'єднання зусиль задля збереження та підвищення соціальних стандартів для працівників, сталого функціонування та розвитку підприємства — незмінні принципи роботи нашої Профспілки. Ми продовжуємо боротися за гідні умови праці, справедливу оплату, соціальні гарантії, і цей договір — черговий крок у цьому напрямку».

ПРМТУ БЕРЕ УЧАСТЬ У ТРИСТОРОННЬОМУ ДІАЛОЗІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Профспілка робітників морського транспорту України взяла участь у засіданні тристоронньої соціально-економічної ради при Одеській обласній державній адміністрації. Це важливий елемент захисту трудових прав працівників морського транспорту та посилення ролі профспілок у формуванні соціально-економічної політики регіону.

Під час засідання обговорювалися актуальні питання, пов'язані з дотриманням норм трудового законодавства, зокрема у сфері охорони праці. Було заслухано інформацію щодо стану виробничого травматизму та рівня професійних захворювань серед працівників різних галузей, включно з підприємствами морської інфраструктури.

Окремий блок дискусії стосувався проблем, з якими стикаються підприємства Одеської області в умовах воєнного стану. Зокрема, йшлося про труднощі, пов'язані з отриманням статусу критично важливих для економіки підприємств та складнощі з процедурою бронювання військовозобов'язаних працівників. Ці питання мають безпосередній вплив на функціонування морської галузі, адже забезпечення безперервної роботи портів, логістичних центрів і пов'язаних з ними служб є стратегічно важливим як для економіки регіону, так і для держави в цілому.

Профспілка й надалі працюватиме над тим, аби голос працівників морського транспорту був почутий, а їхні права — захищені у будь-яких умовах.

Під час засідання обговорювалися актуальні питання, пов'язані з дотриманням норм трудового законодавства, зокрема у сфері охорони праці. Було заслухано інформацію щодо стану виробничого травматизму та рівня професійних захворювань серед працівників різних галузей, включно з підприємствами морської інфраструктури.

СПІВПРАЦЯ ЗАРАДИ МОЖЛИВОСТЕЙ

Представники Профспілки робітників морського транспорту України взяли участь у першому засіданні ради та профільних робочих груп у межах Ініціативи «Місцеве партнерство зайнятості» (МПЗ) в Одеській області.

Захід відбувся на базі ДНЗ «Одеський центр ПТО ДСЗ» та об'єднав учасників, які працюють задля реальних змін у сфері зайнятості.

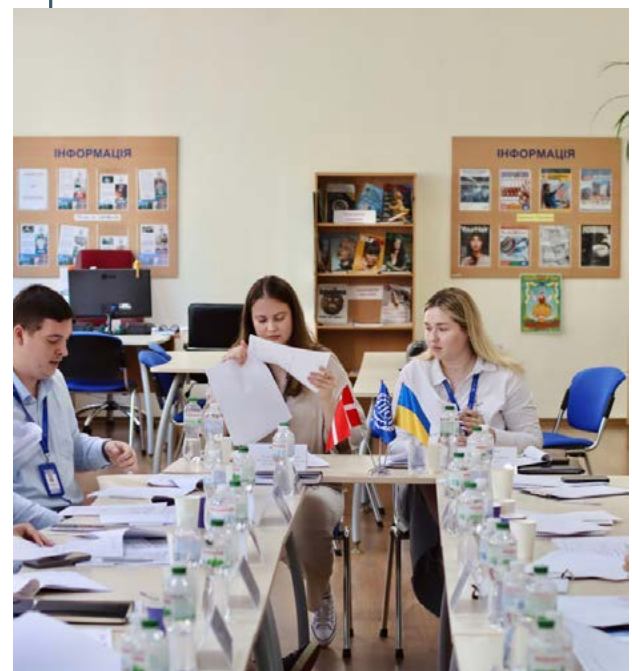
Мета партнерства — об'єднати зусилля громад, бізнесу, профспілок і державних інституцій, щоб створювати нові можливості для працевлаштування, підтримки вразливих категорій населення та розвитку професійних навичок.

На сьогодні вже створено короткострокові навчальні програми для актуальних професій, проведено профорієнтаційні заходи для жителів регіону, проведено тренінги з інклюзивного підходу до ринку праці та принципів GESI.

У планах — запровадження дуальної освіти, навчання майбутніх підприємців у межах програми SIYB (Start and Improve Your Business), розвиток цифрової платформи для інформування учасників ринку праці, підготовка тренерів з профорієнтації та серія практичних воркшопів для залучення населення до ринку праці.

Профспілка підтримує такі ініціативи як важливу частину соціального діалогу. Ми переконані: лише спільними діями можна забезпечити гідну зайнятість, розвиток професійної освіти та реальні перспективи для працівників.

Ініціатива МПЗ реалізується в межах проекту МОП «Підтримка створення робочих місць у Миколаївській та Одеській областях та розвитку соціального діалогу» за фінансування Міністерства закордонних справ Данії.

МЕТА ПАРТНЕРСТВА — ОБ'ЄДНАТИ ЗУСИЛЛЯ ГРОМАД, БІЗНЕСУ, ПРОФСІЛОК І ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ, ЩОБ СТВОРЮВАТИ НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ, ПІДТРИМКИ ВРАЗЛИВИХ КАТЕГОРІЙ НАСЕЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИЧОК.

«КОЖЕН ПОРТОВИК — ЦЕ ЗОЛОТИЙ ФОНД МАЙБУТНЬОГО»

Захист трудових прав та інтересів працівників підприємств морського транспорту, незважаючи ні на що — одне з основних завдань Профспілки робітників морського транспорту України. Особливого значення ця діяльність набуває в умовах воєнного часу, коли працівники портів потребують додаткової підтримки та правового захисту.

Яскравим прикладом того, як юридична освіта та професійний досвід можуть ефективно служити розвитку підприємств морського транспорту, є Антоніна Коробченко, заступниця директора з організаційно-правових та майнових питань ДП «Миколаївський морський торговельний порт». Маючи понад 16 років досвіду роботи в портовій сфері, Антоніна Володимирівна пройшла шлях людини, яка сьогодні відповідає за збереження кадрового потенціалу та життєздатності підприємства в надзвичайно складних умовах війни.

У нашому інтерв'ю вона поділилася своїм баченням на розвиток підприємств морського транспорту у майбутньому, розповіла про виклики воєнного часу та роль ПРМТУ у збереженні єдності портової спільноти у буремні часи для всієї України.

— Як змінилася робота порту за час Вашої діяльності? Які найбільші трансформації Ви спостерігали?

Якби мені сказали у 2008-му році, що колись наш порт стоятиме практично порожнім через війну, я б не повірила. Тоді ми працювали на повну потужність, планували розширення, думали про нові технології, реалізацію інвестиційних проектів.

За ці роки я бачила, як порт модернізувався, як впроваджувалися нові стандарти роботи, як росли обсяги. А потім — 24 лютого 2022 року — все змінилося кардинально. Зараз ми не стільки розвиваємося, скільки виживаємо та зберігаємо те, що маємо.

— Які завдання стоять перед Вами як заступником директора з організаційно-правових та майнових питань?

— У мене в підзвітності три напрямлення, а саме претензійна та позовна робота, контроль та управління активами та все, що пов'язано з кадровою роботою на нашому підприємстві. Але найбільший виклик сьогодення — це не робочі процеси, а збереження життєздатності самого підприємства в умовах війни. Кожен день ми вирішуємо питання, про які раніше й не думали: як утримати ключових спеціалістів, як оптимізувати витрати, як підтримувати інфраструктуру в робочому стані, навіть коли вона простояє, як ефективно використовувати наші потужності в таких складних умовах.

— У чому полягає головна складність воєнного часу для підприємства?

— Уявіть собі: морський порт, створений для великих обсягів вантажних операцій, стоїть майже порожнім. Вантажно-розвантажувальна робота, яка мала б кипіти тут щодня, практично не ведеться вже четвертий рік. І ось тут виникає парадокс воєнного часу: люди шукають кращі умови, а ми розуміємо, що після війни саме ці професіонали мають відроджувати галузь. Кожен досвідчений спеціаліст, абсолютно кожен портовик — це золотий фонд майбутнього. Тому ми всіма силами намагаємося зберегти кадровий потенціал нашого підприємства.

— У травні Ви мали змогу побувати на зустрічі з делегацією з Данії. Розкажіть детальніше про цю подію?

— Їхня мета була конкретною: зрозуміти бачення українським народом процесу відбудови. Данія вже інвестує в реконструкцію Миколаєва, і делегація хотіла встановити контакти з громадянським суспільством, почути нас,

людей, які будуватимуть після війни сильну, справедливую і вільну Україну.

— Чи обговорювалися конкретні проекти для відновлення портової діяльності?

— Звісно, торкнулися й інвестиційних можливостей. Данська делегація цікавилася нашим баченням розвитку порту в майбутньому. Але тут варто розуміти реальність: поки йде війна, серйозні інвестиції в портову інфраструктуру неможливі. Це надто ризиковано.

Однак сам факт того, що вони вже зараз думають про післявоєнну відбудову, вивчають можливості, встановлюють контакти — це дуже важливо. Принаймні ми знаємо, що світова спільнота зацікавлена у розвитку нашої країни.

— Що для Вас означає бути членом Профспілки робітників морського транспорту України?

— Для мене членство у ПРМТУ — це гарантія того, що ти не залишишся сам на сам з проблемами, особливо у такі важкі часи. З початку повномасштабного вторгнення Профспілка стала для нас справжньою опорою, взявши на себе роль захисника нашого добробуту. Цінно, що нас продовжують підтримувати, нагадуючи, що життя триває. Може, комусь це здається не першочерговим, але це неймовірно важливо. Коли довкола хаос і страх, такі моменти хоча б і невеликої, але радості, стають справжньою психологічною підтримкою. Вдячна Профспілці, що допомагає подолати будь-які випробування.

— Як бачите майбутнє порту Миколаєва після перемоги?

Я не просто сподіваюся — я впевнена, що після війни наш порт, як і всі підприємства морського транспорту, стануть магнітом для інвесторів. І українських, і зарубіжних. У нас є унікальне географічне розташування, глибоководна акваторія, досвідчені кадри. Це ті переваги, які нікуди не зникнуть.

Уже зараз міжнародні партнери виявляють інтерес до розвитку підприємств морського транспорту України. А що буде, коли знімуться всі воєнні обмеження? Коли можна буде спокійно планувати на роки вперед?

Я бачу наше майбутнє яскравим і перспективним. Можливо, зараз це звучить як мрія, але ж саме мрії дають нам сили зберігати те, що маємо, і готуватися до того, що прийде. Ми не просто чекаємо кінця війни — ми готуємося до нього. І коли настане той день, ми будемо готові працювати на повну потужність.

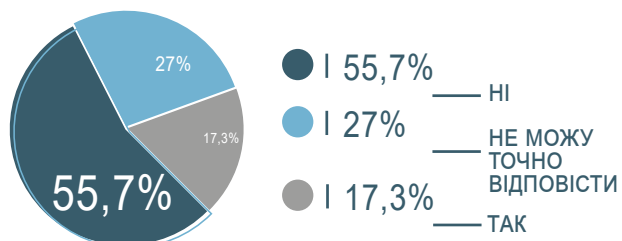
ЧИ ВАРТО ВІДСТОЮВАТИ СВОЇ ТРУДОВІ ПРАВА?

ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ. 200 НЕЗАКОННО ЗВІЛЬНЕНИХ ПРАЦІВНИКІВ. СКІЛЬКИ З НИХ СКОРИСТАЛИСЯ ДОПОМОГОЮ ПРОФСПІЛКИ АБИ ЗВЕРНУТИСЯ ДО СУДУ?

Перегляньте наше відео не цю тему

В разі виявлення порушень правил і стандартів охорони праці, чи звернетися Ви до профспілкової організації чи роботодавця задля їх усунення?

ЩО ПОТРЕБУЄТЬСЯ ВІД ПРАЦІВНИКА ДЛЯ ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ?
ВСЕ ПРОСТО:

- бажання відстояти свої права
- надати необхідні документи та інформацію правникам Профспілки
- згенерувати довіреність на представництво у суді (через онлайн систему «Електронний суд» — це робиться в кількох кліків і є абсолютно безкоштовним!)
- очікувати на рішення суду

В рейтингу найгірших країн для працівників Україна віднесена до переліку країн, де НЕ гарантується дотримання трудових прав. На формування такої статистики впливає в т.ч. і пасивність працівників у відстоюванні своїх прав.

До прикладу, нещодавно наша Профспілка провела опитування працівників портів щодо умов охорони праці. І лише 17% респондентів повідомили про свою готовність не залишатися осторонь при виявленні порушень. А такі порушення часом можуть нести пряму загрозу їх життю та здоров'ю.

Пасивність працівників у відстоюванні своїх прав — породжує в недобросовісного роботодавця почуття безкарності та вседозволеності. І, відповідно, спричиняє зростання порушень трудового законодавства.

Що ж стосується згаданого на початку кейсу з масовим звільненням працівників — варто пам'ятати, що порушення роботодавцем процедури звільнення — підстава для поновлення на роботі у судовому порядку, з виплатою за рахунок роботодавця середнього заробітку за час вимушеного прогулу.

І так... лише 20 працівників з 200 вирішили відстояти свої права разом з Профспілкою. І були поновлені на роботі за рішенням суду.

Найчастіше працівник думає що звернутися до суду — це безперспективно, складно, дорого... А чи насправді це так?

НАШІ ПРАВНИКИ:

- оцінюють перспективи судового оскарження
- готують та подають позов та інші процесуальні документи
- приймають участь в судових засіданнях
- інформують працівника про хід розгляду справи

Члени Профспілки отримують такий супровід абсолютно безкоштовно.

Окрім того, працівники звільненні від сплати судового збору за подачу позову про поновлення на роботі.

А в разі якщо судові витрати і були понесені — можна просити суд стягнути їх за рахунок роботодавця, що порушив закон та змусив працівника звернутися до суду.

А як вважаєте Ви? Чи варто відстоювати свої трудові права?

MTWTU LAW HUB:

- юридичні питання та практичні кейси в морі та на берегу
- консультаційна підтримка морякам, портовикам, всім спілчанам ПРМТУ

Професійна спілка робітників морського транспорту України завжди принципово стоїть на захисті трудових прав та інтересів своїх спілчан.

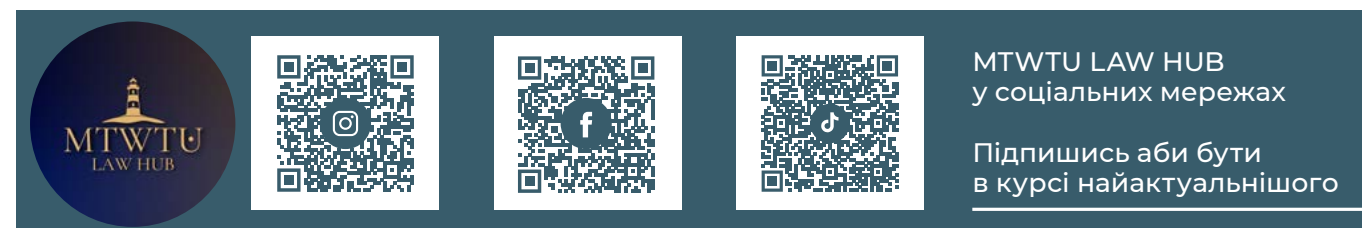
Знання закону, вміння його застосовувати та протидіяти порушенням — наш потужний інструмент.

MTWTU LAW HUB об'єднує профільних фахівців задля надання консультаційної підтримки морякам, портовикам, всім спілчанам ПРМТУ.

Відстоюємо та захищаємо трудові права разом!

Belgium
partner in development

*MTWTU LAW HUB запроваджений в межах реалізації ПРМТУ проєкту Міжнародної організації праці «Підтримка України – запобігання трудовій експлуатації та торгівлі людьми, підтримка розвитку підприємництва та соціальних партнерів», що фінансується урядом Бельгії

ПРОФСПІЛКОВИЙ РУХ: ІСТОРІЯ БОРОТЬБИ ЗА ГІДНІСТЬ І ПРАВА

Профспілковий рух — це течія, що несе ідею справедливості та захисту прав працівників по всьому світу. Завдяки профспілкам, мільйони людей отримують покращені умови праці та гідний соціальний захист. Історія виникнення трудових об'єднань багата на важливі події та досягнення.

Так, у єдності, солідарності та стійкості народилося важливе свято — Міжнародний день праці. 1 Травня, транспортники з усього світу об'єднують голоси в ім'я спільної мети — справедливого, безпечного та гідного майбутнього для всіх. День праці — це символ незламної боротьби за права тих, хто своєю щоденною відданістю та зусиллями рухає світ уперед.

Упродовж століть, від перших об'єднань ремісників до сучасних галузевих федерацій, профспілковий рух коливався під впливами історичних подій, політичних змін, воєн, революцій та економічних криз. Але попри всі виклики, він зберіг своє головне призначення — захист людської праці. Ці коливання, злети й падіння, випробування і перемоги, зрештою призвели до формування національних профспілок, які стали опорою для мільйонів. Серед них — Профспілка робітників морського транспорту України, яка вже 33 роки впевнено стоїть на варті прав і гідності своїх спілчан та їхніх родин. Вона є продовженням і втіленням тієї глобальної історії боротьби, що охопила весь світ і не вичухає й нині.

В Україні активний профспілковий рух на транспорті зародився на початку ХХ століття. Перші страйкові комітети були нелегальними та створювалися в Одесі. Навесні 1905-го року матроси та коचेгари пароплава «Чихачов» спустили прапор, затопили топки та подали сигнал морякам інших суден сходити на берег. Тоді загальний страйк охопив майже 17 тисяч суднових та берегових робітників на Чорному морі, Балтиці, Каспії та Далекому Сході. Їхньою вимогою було легалізувати профспілковий рух на державному рівні. І вже восени цього року було офіційно зареєстровано Професійне товариство суднових команд Чорноморського торгового флоту.

Звичайно ж, страйк — це крайній захід відстоювання своїх прав. Але, водночас, солідарні дії у формі страйків і призвели до зародження профспілкового руху. Сьогодні право працівника на страйк закріплено не лише конституційно, а й визнається багатьма міжнародними угодами: Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права, Європейська соціальна хартія, Європейська конвенція про захист прав людини та основних свобод тощо. Право працівників та їх профспілок на проведення страйку як важливого засобу пропаганди та захисту своїх економічних та соціальних інтересів було визнано законною зброєю профспілок у праві захисту інтересів своїх членів.

Поки світ шукає відповіді на глобальні загрози — від змін клімату до економічної нестабільності, автоматизації та знецінення людської праці — саме профспілки залишаються на передовій, захищаючи демократію, соціальні права, гідну оплату праці, безпеку на робочому місці та повагу до кожного працівника. У цьому контексті пропонуємо вам поглибити свої знання щодо історичних витоків профспілок у різних країнах та про їх вплив на сьогодення.

СТАНОВЛЕННЯ ПРОФСПІЛКОВОЇ СОЛІДАРНОСТІ В ЕПОХУ ЗМІН

Історія виникнення та розвитку профспілкового руху сягає періоду глибоких соціально-економічних трансформацій, що розпочалися в Європі у XVI столітті. Саме в цей час феодальна система господарювання поступово поступалася місцем ранньому капіталізму. Новий уклад породив нові класи суспільства — капіталістів, які володіли засобами виробництва, і найманих працівників, які були змушені працювати, аби вижити.

Відносини між цими класами від початку носили напружений характер. Капіталісти прагнули максимізувати прибуток, часто вдаючись до жорстких заходів: подовження робочого дня, скасування вихідних, зниження заробітної плати, система штрафів і масові звільнення стали звичними явищами.

У цій ситуації працівник залишався вразливим. Якщо він не погоджувався на диктовані умови, ризикував втратити роботу. Капіталісту ж було просто замінити незручного робітника іншим. Окремі протести не приносили результатів — їх ігнорували. Але коли працівники починали діяти спільно, організовано, ситуація змінювалася: масові страйки могли паралізувати виробництво, змушуючи власників рахуватися з вимогами трудового колективу. Саме так народжувалася справжня сила робітників — через єдність і взаємопідтримку.

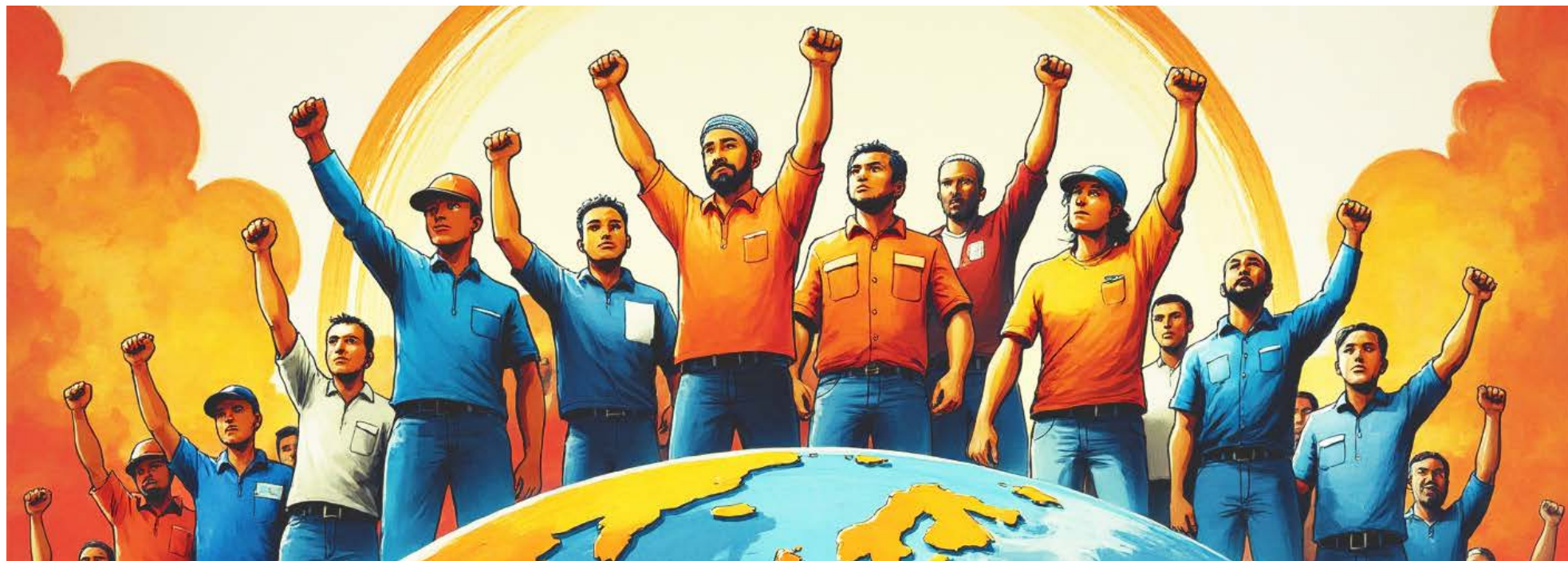
Таким чином, об'єднання в профспілки стало не просто формою протесту, а необхідним інструментом захисту прав. Ключовим принципом профспілкового руху стала солідарність — єднання людей, засноване не лише на спільних інтересах, а й на глибокому розумінні одне одного, на прагненні до культури свободи, гідності та людяності.

Саме профспілки стали тим провідником у ці керівні принципи, здатні змінювати суспільство на краще.

ПРОБУДЖЕННЯ ПРОФСПІЛОК У БОРОТЬБІ ЗА ГІДНІСТЬ У США

У тумані промислових ландшафтів, освічених вогнем боротьби за права робітничого класу, народжувався один із найпотужніших осередків профспілкового руху — Сполучені Штати Америки. У країні, де індивідуалізм традиційно переважав над колективізмом, ідея об'єднання робітників задля захисту своїх прав здавалася майже революційною. Та саме у таких умовах і загартувалася боротьба, яка назажди змінила хід історії праці.

На початку XIX століття американські працівники не мали жодних гарантій чи захисту,

тож перші страйки були стихійними, але саме вони заклали підвалини майбутніх організацій. У 1877-му році десятки тисяч робітників вийшли на вулиці, однак виступи були жорстко придушені. Попри це, хвиля протестів лише набирала сили.

Вирішальним моментом став першотравень 1886-го року, коли сотні тисяч працівників у найбільших промислових центрах країни — від Чикаго до Нью-Йорка, від Детройта до Вашингтона — вийшли з вимогою запровадити 8-годинний робочий день. 1 Травня стало кульмінацією боротьби американського робітничого руху. Ці події не залишилися непоміченими у світі.

Так, у 1888-му році Американська федерація праці проголосила День загальнонаціональної боротьби за права робітників. А вже в 1889-му році Паризький конгрес II Інтернаціоналу закріпив цю дату як Міжнародний день солідарності робітників, який відтоді відзначається у понад 140 країнах світу.

Профспілки стали відповіддю на потребу в реальному захисті від безкарних звільнень, дискримінації та трудової експлуатації. Також вони відкрили нові можливості для мігрантів, які отримали змогу реалізовувати американську мрію.

Хоча в американському суспільстві рівень підтримки профспілок ніколи не був надзвичайно високим (членство не перевищувало 30%), сучасні виклики — цифровізація праці, дистанційна зайнятість, нестабільні контракти — створюють нові форми об'єднання. Тож профспілкова основа залишається незмінною: солідарність як відповідь на роз'єднаність, як єдність дій, інтересів і цінностей.

БРИТАНСЬКИЙ ШЛЯХ: ВІД ЗАБОРОН ДО ПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ ПРОФСПІЛОК

Профспілковий рух у Великобританії бере свій початок наприкінці XVIII століття, в період активної індустріалізації. Поява перших професійних об'єднань — так званих «trade clubs» чи «trade societies», стала відповіддю на тяжкі умови праці: надмірно тривалий робочий день, мізерна оплата, відсутність соціального захисту.

Однак вже в 1799–1800 роках парламентом були ухвалені закони, що забороняли профспілки та страйки. Хоча ці обмеження формально поширювалися також і на коаліції роботодавців, на практиці вони переслідували саме робітничі об'єднання, побоюючись радикалізації робітників на тлі Великої французької революції. Попри це, робітники продовжували гуртуватися.

Значний поштовхом для продовження боротьби дала легалізація профспілок у 1824–1825 роках. Почали з'являтися перші спроби створення загальнонаціональних профспілок.

Упродовж XIX століття профспілки Великобританії продовжували зіштовхуватися з репресіями, однак поступово набували сили, особливо серед так званої «робочої аристократії» — кваліфікованих працівників, які створювали сильні професійні спілки.

Справжнім зрушенням став рух «нового юніонізму», що зародився у 1889-му році. Він націлювався на мобілізацію широких мас некваліфікованих робітників і створення політичної сили робітничого класу. Це призвело до утворення Комітету робітничого представництва у 1900-му році — організації, яка стала основою сучасної Лейбористської партії.

У XX столітті профспілки Великобританії продовжили відігравати ключову роль у суспіль-

стві. Особливо помітним був їхній вплив у період «зими незгоди», коли масові страйки паралізували країну та призвели до зміни уряду.

Сьогодні профспілковий рух у Великобританії залишається впливовою силою. Він продовжує захищати права працівників, боротися за гідну оплату праці, безпечні умови та соціальний захист, водночас зберігаючи глибоку історичну спадщину, що є важливим джерелом солідарності.

МІЖ ТИСКОМ І ПРОГРЕСОМ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОФСПІЛОК У НІМЕЧЧИНІ

Історія профспілкового руху в Німеччині починається з 1865-го року, коли в Лейпцигу було створено Загальне німецьке об'єднання працівників сигарної галузі (Allgemeiner Deutscher Cigarrenarbeiter-Verein). Ця організація стала першою загальнонаціональною профспілкою в країні та заклала фундамент для подальшого розвитку робітничих об'єднань.

Передумови для виникнення профспілок в Німеччині формувалися поступово. У XVIII столітті країна залишалася економічно відсталою і політично роздробленою. Лише після революції 1848-го року та об'єднання держави в 1871-му році почалася інтенсивна індустріалізація, що призвела до стрімкого зростання робітничого класу. До початку XX століття понад 30% економічно активного населення працювало в промисловості.

Перші спроби створення профспілкових організацій були охоплені репресіями. Промисловий статут 1731 року забороняв об'єднання робітників, проведення страйків та давав роботодавцям широкі повноваження. Навіть після легалізації коаліцій

у 1869 році, робітники довгий час не мали юридичного захисту, а штрейкбрехери залишалися поза критикою.

Період з 1878 по 1890 роки ознаменувався ще однією хвилею обмежень: було прийнято «закон проти соціалістів», що призвів до розгону майже всіх профспілкових організацій. Однак навіть в умовах жорстких заборон профспілки виживали, маскуючись під товариства взаємодопомоги. Вони продовжували агітаційну, просвітницьку та організаційну роботу — відкривали бібліотеки, курси, публікували профспілкову пресу та створювали альтернативні системи соціальної підтримки.

Кінець XIX — початок XX століття став періодом формування високоефективної моделі профспілкової організації. У 1891 році було засновано Генеральну комісію — перший національний координаційний центр профспілок. У країні з'явилися картелі — міжсоюзні об'єднання, що займалися правовим захистом робітників, статистичним аналізом, організацією навчання та культурно-просвітницькою діяльністю. Профспілки також брали активну участь у створенні кооперативів, будинків профспілок, дешевих готелів та юридичних консультацій.

Однією з найуспішніших і найвпливовіших галузевих профспілок став Союз металістів. Його діяльність будувалася за принципом демократичного централізму: від чітко організованої системи зборів до ретельно прописаних інструкцій із ведення страйків і укладення колективних договорів.

Загалом, профспілки в Німеччині кінця XIX — початку XX століття досягли високого рівня організованості. Вони забезпечували юридичну та матеріальну підтримку членів, формували власну систему навчання, активно брали участь у політичному житті. Попри опір підприємців і державні обмеження, саме завдяки дисципліні, фінансовій стабільності та гнучкості в організації вони стали важливою силою, здатною впливати на соціальну політику країни.

Сьогодні німецький профспілковий рух продовжує бути однією з найбільш структурованих і впливових форм громадянського суспільства в Європі. Найбільшим об'єднанням є Deutscher Gewerkschaftsbund (DGB) — Об'єднання німецьких профспілок, яке представляє інтереси понад 10 мільйонів працівників у ключових галузях: транспорт, освіта, медицина, будівництво та інші.

Крізь віки несправедливості та надії, крізь репресії та перемоги, профспілковий рух пройшов складний і величний шлях. Від перших ремісничих братств і таємних зібрань до сучасних міжнародних організацій, він завжди стояв на захисті того, що є основою кожної держави — людини та її праці.

Цей рух формувався в буремні часи змін, революцій, війн і криз. Але, незважаючи на всі труднощі, його серце — дух солідарності — ніколи не вщухав. Він перетинав кордони, долав ідеологічні бар'єри, об'єднував покоління, щоб нині кожен і кожна знали, що історія профспілок — це історія незламності, відваги, гідності та віри в силу об'єданого голосу.

Міжнародний день праці — це щорічне підтвердження того, що боротьба триває, а її результати важливі для кожного з нас. Це день, коли лунають голоси мільйонів людей у єдиному заклику до справедливості, рівності та миру. Тож нехай профспілковий дух — дух солідарності, взаємодопомоги та відповідальності — і надалі палає в серцях усіх, хто прагне кращого майбутнього. Бо лише разом, підтримуючи один одного, ми здатні змінити світ на краще.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МОРЯКА З ПРМТУ: ПОНАД 600 СПІЛЧАН ОТРИМАЛО НАБОРИ ПІДТРИМКИ

25-го червня світ відзначає Міжнародний день моряка — свято, яке привертає увагу до важливості морської галузі та тих, хто присвячує своє життя морю та забезпечує безперервну роботу світової торгівлі. Щороку воно фокусує на важливих соціальних і трудових питаннях. Цьогоріч Міжнародна морська організація (ІМО) обрала надзвичайно важливу тему, що підкреслює необхідність створення безпечного, інклюзивного та гідного робочого середовища — боротьбу з насильством і харасментом у морській індустрії.

Профспілка робітників морського транспорту України (ПРМТУ) рішуче підтримує ініціативу ІМО та працює над тим, щоб умови праці кожного українського моряка відповідали принципам поваги, рівності й безпеки. Захист прав і добробуту українських моряків у будь-яких обставинах залишається пріоритетом для Профспілки. Тож, традиційно до Дня моряка, ПРМТУ провела захід, покликаний підтримати своїх членів — як символ турботи, згуртованості та поваги до їх великого внеску у морську справу.

За підтримки ITF-ETF Solidarity Fund, Профспілка організувала масштабну акцію для своїх спілчан. Понад 600 наборів було передано морякам-членам ПРМТУ, у тому числі плавскладу ПрАТ «Українське Дунайське Пароплавство». В Одесі та Ізмаїлі моряки мали змогу особисто отримати набори, а для тих, хто перебуває в інших регіонах України, було організовано адресну доставку.

«Сьогодні, у часи суворих випробувань, Профспілка продовжує бути надійною опорою для спілчан у кожному куточку України. Ми завжди поруч: підтримуємо тих, хто в рейсі; дбаємо про тих, хто немає можливості піти в рейс; працюємо для тих, хто тільки починає морську долю. Кожна така акція — це наш спосіб сказати, що ви не самотні. Незалежно від святкових днів, попри час і відстань, щодня і щохвилини ми докладемо всіх зусиль, щоб наші моряки і їхні сім'ї відчували себе впевнено у своєму майбутньому», — наголосив Олег Григорюк, Голова ПРМТУ.

Ця акція є лише частиною комплексної роботи Профспілки щодо захисту прав та інтересів українських моряків. ПРМТУ системно працює над подоланням проблеми булінгу та домагань у морській індустрії, організовуючи семінари, тренінги та зустрічі з моряками. На початку року за підтримки ITF Seafarers' Trust у Кишиневі відбулася зустріч, у тому числі присвячена проблемам булінгу та харасменту на судні, де багато моряків вперше публічно поділилися своїм досвідом.

Особливу увагу профспілкова родина приділяє роботі з молодим поколінням морських професіоналів, для яких регулярно організовуються семінари з питань психологічного благополуччя та правових механізмів захисту.

ТУРБОТА ПРО МОРСЬКИХ СПЕЦІАЛІСТІВ НЕ ОБМЕЖУЄТЬСЯ СВЯТКОВИМИ ПРИВІТАННЯМИ. ЦЕ ЩОДЕННА РОБОТА, СПРЯМОВАНА НА СТВОРЕННЯ УМОВ, ЗА ЯКИХ МОРЯКИ МОЖУТЬ ВПЕВНЕНО ДИВИТИСЯ У МАЙБУТНЄ, ЗНАЮЧИ, ЩО ЇХНЯ ПРОФЕСІЙНА СПІЛЬНОТА ЗАВЖДИ ПОРУЧ.

ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ МОРСЬКОГО ТА РІЧКОВОГО ФЛОТУ: ТРАДИЦІЯ, ЩО ОБ'ЄДНУЄ

Перша неділя липня в Україні традиційно присвячена тим, хто щодня забезпечує роботу водного транспорту. Це професійне свято, започатковане з 2015-го року, відзначають, щоб вшанувати внесок людей, які своєю відданою працею формують логістичну міць країни, зберігають її морські традиції та забезпечують життєво важливі перевезення.

Галузь водного транспорту об'єднує десятки тисяч фахівців — від екіпажів суден до портовиків, судноремонтників, логістів та інших, що пов'язали своє життя з цією стихією. У мирний час вони забезпечували до 90% обсягів експорту через порти Чорного моря, а сьогодні — працюють у надзвичайно складних умовах, підтримуючи економіку навіть під час повномасштабного вторгнення.

Попри всі виклики воєнного стану, День працівників морського та річкового флоту зберігає свою важливу роль і набув нового значення — бути вдячним тим, хто незважаючи на війну, ризики та постійну небезпеку працює заради близьких, народу та країни.

До святкування цього дня традиційно долучилися і первинні профспілкові організації ПРМТУ. Адже саме ці люди — опора, що не дозволяє зупинитися руху суден та жодному ланцюгу перевезень. У цей непростий час кожен, хто залишається відданим своїй професії, продовжує не лише роботу, а й традицію. Традицію витримки, відповідальності та єдності. Профспілка робітників морського транспорту України й надалі буде поруч — з тими, хто на березі й у морі, хто тримає курс, попри всі шторми.

«У ЦЕЙ ДЕНЬ ми дякуємо всім, хто пов'язав своє життя з водним транспортом. Тим, хто безстрашно вирушає в рейси і крізь тугу за рідними, крізь негамовні хвилі продовжує забезпечувати глобальні поставки. Тим, хто попри всі ризики віддано працює в порту, де через безжального агресора кожен день може стати останнім. Тим, хто на судах і на березі щодня тримає у роботі велику й складну систему, без якої неможливий рух країни. Морський і річковий флот — це не про романтику. Це про професіоналізм, витримку, відповідальність. Про роки досвіду і тисячі людей, які роблять свою справу, попри війну, ризики й виклики.

Дякуємо за вашу працю! Бажаємо вам сили продовжувати свій шлях — впевнено, гідно, у вірою в завтрашній день!» — привітав спілчан Голова ПРМТУ Олег Григорюк.

ПОКОЛІННЯ МАЙБУТНЬОГО: ПРМТУ ДОПОМАГАЄ МОЛОДІ ЗРОСТАТИ

MTWU
YOUTH

За кожною успішною історією кадета, студента чи молодого фахівця — праця, віра в себе і підтримка. Профспілка робітників морського транспорту України вже багато років поруч із молоддю, допомагає робити впевнені кроки у професійному житті, долати стереотипи та розкривати власний потенціал.

ПРМТУ не просто підтримує молодь — вона формує майбутнє галузі. Освітні ініціативи, міжнародні проекти, екскурсії, навчальні поїздки, участь у національних подіях — усе це частина великої роботи Профспілки, спрямованої на розвиток нового покоління фахівців.

МІЖНАРОДНЕ ПАРТНЕРСТВО ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КАДЕТІВ

Першокурсники Херсонської державної морської академії, які навчаються паралельно у Литовській морській академії завдяки спонсорському проекту Профспілки та норвезького судновласника Wilson, урочисто склали присягу та стали повноправними курсантами закладу освіти. Подія відбулася на території Клайпедського круїзного терміналу.

Проект, що реалізується за підтримки ПРМТУ та Wilson, надає гарантоване проходження практики на суднах компанії, охоплює окремі спеціальності, а також забезпечує оплату за навчання в обох навчальних закладах (для кадетів, зарахованих на контрактну форму навчання у ХДМА) та проживання в гуртожитку ЛМА.

Нагадаємо, що це вже третя ініціатива, яку ПРМТУ успішно втілює спільно з партнерами для кадетів Херсонської державної морської академії.

ПРОЕКТ, ЩО РЕАЛІЗУЄТЬСЯ ЗА ПІДТРИМКИ ПРМТУ ТА WILSON, НАДАЄ ГАРАНТОВАНЕ ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКИ НА СУДНАХ КОМПАНІЇ, ОХОПЛЮЄ ОКРЕМІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ, А ТАКОЖ ЗАБЕЗПЕЧУЄ ОПЛАТУ ЗА НАВЧАННЯ В ОБОХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (ДЛЯ КАДЕТІВ, ЗАРАХОВАНИХ НА КОНТРАКТНУ ФОРМУ НАВЧАННЯ У ХДМА) ТА ПРОЖИВАННЯ В ГУРТОЖИТКУ ЛМА.

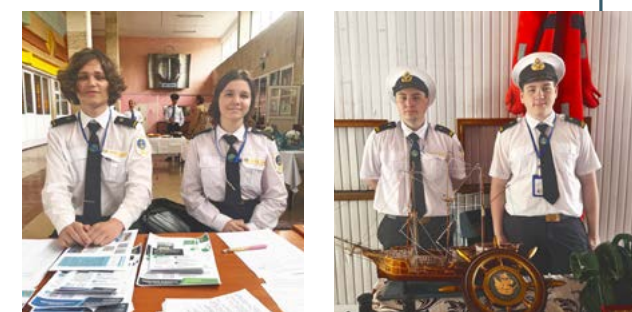
ПРМТУ ПОРУЧ ІЗ МОЛОДДЮ З ПЕРШИХ КРОКІВ

У Чорноморському морському фаховому коледжі ОНМУ відбувся День відкритих дверей — яскрава подія для тих, хто мріє пов'язати своє майбутнє з морем і технічними професіями.

До заходу долучилися представники Профспілки робітників морського транспорту України. Вони розповіли, як ПРМТУ підтримує молодь із самого початку: від знайомства з професією — до перших рейсів і впевненого старту кар'єри.

Йшлося про допомогу курсантам, можливості розвитку, участь у профспілковому житті та захист прав майбутніх фахівців.

ПРМТУ завжди поруч із молоддю — допомагаємо обирати професію, розвиватися і впевнено йти вперед!

ПРМТУ — УЧАСНИЦЯ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО ЯРМАРКУ ВАКАНСІЙ

15-го травня 2025-го року, у День вишиванки, у місті Ізмаїл відбувся загальнонаціональний ярмарок вакансій, організований Державною службою зайнятості.

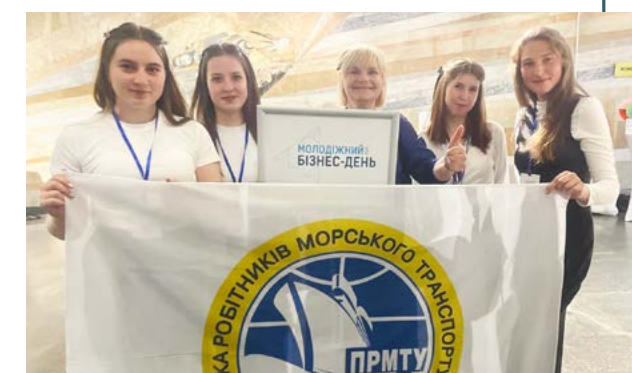
Цьогорічний захід мав особливий акцент — руйнування гендерних стереотипів у професіях та просування теми «Жінки в чоловічих професіях».

Відповідно до чинного законодавства України, не існує суто чоловічих чи суто жіночих професій — кожен має право обирати свій професійний шлях незалежно від статі. Водночас на практиці все ще існують сфери, де традиційно переважають чоловіки. Саме тому важливо підтримувати і підсилювати жінок, які обирають такі спеціальності.

Первинна профспілкова організація «Дунайська професійна освіта» ПРМТУ активно долучилася до заходу. Профспілку представляли здобувачки освіти, які навчаються за спеціальністю «Електромонтер» — професією, що вважається технічно складною та довгий час сприймалась як «нежіноча». Їх участь стала яскравим прикладом змін, що відбуваються у суспільстві.

Окрім того, на ярмарку були представлені інші технічні та виробничі професії, до яких сьогодні активно залучають дівчат: електрогазозварник, слюсар, водій, машиніст та інші. Ці напрямки професійної підготовки демонструють новий підхід до професійної орієнтації молоді — на основі здібностей, мотивації та інтересів, а не за статевою ознакою.

Захід став не лише майданчиком для знайомства з роботодавцями, а й платформою для підтримки гендерної рівності, рівного доступу до освіти та праці. Участь представниць ПРМТУ ще раз підтвердила: жінки впевнено займають місце у сферах, які донедавна вважались виключно чоловічими.

МАЙБУТНІ ПРАВНИКИ НА ЕКСКУРСІЇ ДО СУДУ

За сприяння Молодіжної Ради Профспілки робітників морського транспорту України, курсанти 2-го курсу Навчально-наукового інституту морського права та менеджменту НУ «ОМА» побували на екскурсії, відвідали судові засідання в Одеському апеляційному суді. Тут ПРМТУ неодноразово захищала й відновлювала права своїх співчан.

Курсанти мали змогу ознайомитися з роботою суду. Вони були присутні на судовому засіданні з розгляду кримінальної справи, дізналися про особливості функціонування канцелярії та архіву суду, відвідали музей, де дізналися більше про історію та розвиток Одеського апеляційного суду.

Проведення ознайомчих екскурсій до судових установ відіграє важливу роль у формуванні

професійної компетентності студентів-правників. Такий формат взаємодії з практикою дозволяє майбутнім фахівцям глибше зануритися в особливості правозастосування, ознайомитися з роботою суддів, працівників апарату суду та побачити, як реалізуються принципи правосуддя у реальних умовах. Це не лише збагачує знання майбутніх спеціалістів, але й сприяє усвідомленню ставленню до майбутньої професії.

ПРМТУ ЗАВЖДИ ПОРУЧ ІЗ МОЛОДДЮ — ДОПОМАГАЄМО ОБИРАТИ ПРОФЕСІЮ, РОЗВИВАТИСЯ І ВПЕВНЕНО ЙТИ ВПЕРЕД!

ХЕРСОНСЬКА ДЕРЖАВНА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ: 14 РОКІВ У СТАТУСІ АКАДЕМІЇ ТА МАЙЖЕ ДВА СТОЛІТТЯ ОСВІТНЬОЇ ТРАДИЦІЇ

У Морському юніон центрі відбулося урочисте відзначення 14-ї річниці з дня надання Херсонській державній морській академії статусу академії. Історія закладу налічує майже два століття — це роки формування поколінь фахівців, відданих морській справі.

Ректор Академії Віктор Гусев передав Голові ПРМТУ Олегу Григорюку почесну грамоту від Голови Херсонської обласної ради — як подяку за багаторічну підтримку з боку Профспілки, численні спільні проекти для курсантів і зокрема — за впровадження складання ЄДКІ за кордоном.

Голова ПРМТУ зазначив: «Цього року ми пройшли непростий шлях, щоб вперше забезпечити молодим морякам можливість складання ЄДКІ за кордоном. Це не було легко — кожен крок вимагав зусиль. Але ми це зробили. І завдяки цьому близько 1650 українських курсантів зможуть завершити навчання та вийти у світове судноплавство, поповнивши ряди кваліфікованих фахівців, яких так потребує галузь.

Це — приклад того, що навіть у найтемніші часи можна знаходити рішення, якщо є спільна воля, єдність і віра в майбутнє».

Олег Григорюк також вручив почесні грамоти співробітникам і курсантам Академії — членам Профспілки, які проявили себе як активні, відповідальні та віддані своїй справі.

Сьогодні, коли війна відібрала в Академії її дім, не зламавши дух, підтримка та партнерство мають особливу цінність. Разом ми відбудуємо більше, ніж було втрачено.

МОЛОДЬ, ЯКА ЗМІНЮЄ КРАЇНУ

До офісу Профспілки робітників морського транспорту України завітали представники ГО «Молодіжна рада Одеської області» — голова організації Ірина Пилипейко-Монастирук та член правління Ілля Калинюк.

Вони поділилися своїми напрацюваннями та ініціативами, спрямованими на утвердження молоді як повноцінної сили у процесах державотворення.

Зокрема, нині організація активно працює над впровадженням молодіжної стратегії Одеси.

Із діяльністю Молодіжної ради ПРМТУ представників ознайомила її голова Ірина Єріненко. Вона розповіла як ПРМТУ розвиває потенціал молоді, активно залучає її до участі в профспілковому житті та допомагає здобувати компетентності, необхідні для особистісного і професійного розвитку.

Під час зустрічі обговорили шляхи реалізації спільних проектів і перспективи співпраці. Таке партнерство сприятиме розвитку молодіжного руху та відкриє нові можливості для молодих активістів Одещини.

НАВЧАЄМО АНГЛІЙСЬКОЇ — ФОРМУЄМО СУЧАСНИЙ ЕКІПАЖ

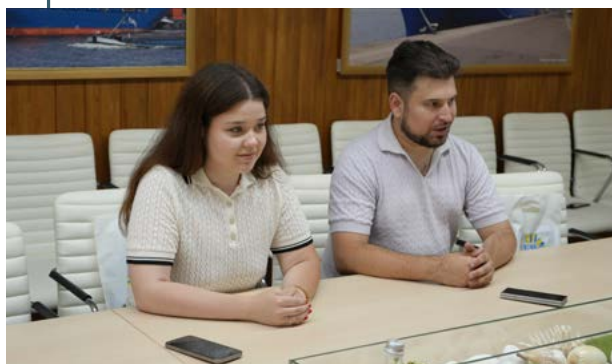
Щоб у моряків нашої Профспілки не виникало проблем з іноземною мовою, з 2018-го року ПРМТУ проводить заходи з підвищення рівня англійської мови.

У рамках навчання для здобувачів освіти Дунайського центру професійної освіти відбулося заняття на тему: «Кар'єрні можливості та гендерна рівність у морській галузі».

Захід був орієнтований на майбутніх кухарів та офіціантів. Учасники обговорювали роль рядового складу на судні, сучасні вимоги до персоналу та можливості кар'єрного зростання незалежно від статі.

Поєднання мовної практики з соціальною тематикою дало учасникам змогу не лише покращити знання, а й замислитися над своєю роллю в міжнародному екіпажі, де головне — професіоналізм і командна робота.

Завдяки таким ініціативам ПРМТУ формує не лише фахівців, а й свідомих членів екіпажу, готових будувати інклюзивне та справедливе морське середовище.

РЕЄСТРУЙТЕСЯ
ЗАРАЗ І ПОЧНІТЬ СВІЙ
ШЛЯХ ДО УСПІХУ

НОВЕ ПОКОЛІННЯ ПРАВНИКІВ ТА МЕНЕДЖЕРІВ МОРСЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

Ще один важливий крок у професійне життя зробили випускники Навчально-наукового інституту морського права та менеджменту Національного університету «Одеська морська академія» — молоді фахівці отримали дипломи бакалавра. За цими документами стоять роки наполегливої праці, навчання, старань і мрій про майбутнє в морській галузі.

Урочиста церемонія вручення дипломів відбулася у стінах Морського юніон центру — традиційного простору для зустрічей, об'єднання та підтримки морської спільноти.

Профспілка робітників морського транспорту України вже вкотре з радістю приймає таку подію на своїй базі, адже підтримка молоді — це інвестиція в майбутнє галузі.

Ми щиро вітаємо випускників з важливою віхою в житті! Бажаємо не зупинятися на досягнутому, продовжувати розвиватися, удосконалювати знання й навички, ставати справжніми професіоналами своєї справи.

Саме ви — нове покоління, яке формуватиме обличчя морської галузі України, працюватиме на її відновлення, розвиток і міжнародне визнання.

Пам'ятайте: Профспілка завжди поруч — ми готові підтримати кожного, хто обирає шлях відповідальності, гідності та професійного зростання. Разом ми здатні на більше!

МАЙБУТНЄ В МОРІ — ЗАВДЯКИ ПІДТРИМЦІ ПРМТУ

Профспілка зустрілася з представниками морських закладів освіти та первинних профспілкових організацій ПРМТУ, які працюють в них.

Голова Профспілки Олег Григорюк розповів про зусилля, яких доклала команда ПРМТУ, аби цього року українські курсанти вперше отримали можливість скласти ЄДКІ за кордоном. Завдяки ініціативі ПРМТУ, а також у співпраці з Міністерством освіти і науки України й ДУ «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти», близько 1 650 молодих моряків спеціальності 271 склали іспит у тимчасових екзаменаційних центрах у Кишиневі, Варні, Мюнхені та Клайпеді.

Також під час зустрічі обговорили підготовку до вступної кампанії 2025-го року — її ключові виклики, очікування та наступні кроки для залучення молоді до навчання за морськими спеціальностями.

Окрему увагу було приділено актуальним проблемам, з якими стикаються сьогодні заклади освіти. Учасники спільно проаналізували можливі шляхи вирішення цих питань — зокрема, як ПРМТУ може долучитися до формування сприятливого середовища для підготовки майбутніх фахівців галузі.

Профспілка й надалі активно співпрацює з освітніми закладами задля пошуку ефективних рішень і підтримки морської освіти в Україні.

«МИ ЗРОБИЛИ ЦЕЙ КРОК ЗАРАДИ ВСІЄЇ ГАЛУЗІ. СВІТОВИЙ МОРСЬКИЙ РИНОК ПОТРЕБУЄ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ, І УКРАЇНА ЗДАТНА ДАТИ ЦЮ ВІДПОВІДЬ. 1 650 МОЛОДИХ ЛЮДЕЙ ТЕПЕР МОЖУТЬ ОТРИМАТИ ДИПЛОМИ Й ПРОДОВЖИТИ РОБОТУ В МОРІ», — зазначив Олег Григорюк.

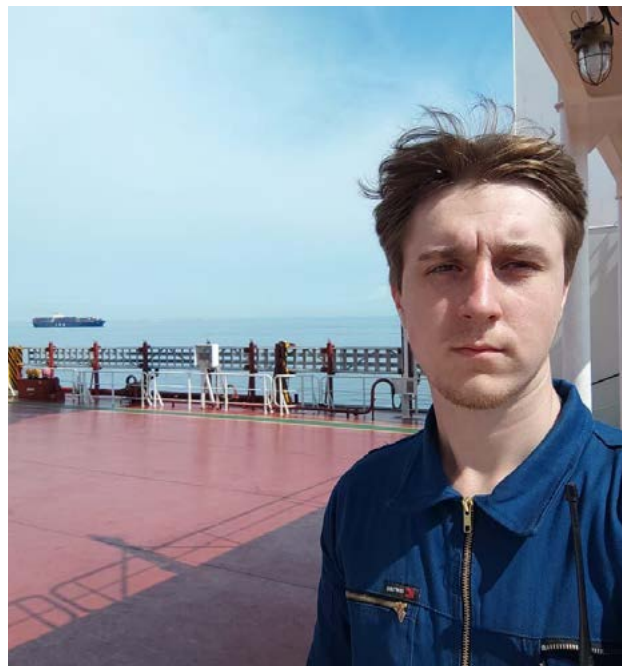

«МОРЕ — ЦЕ ВИКЛИК, КРАСА І ШЛЯХ ДО ЗРОСТАННЯ»: ІСТОРІЯ КУРСАНТА, ЯКИЙ НАВЧАЄТЬСЯ В ЛИТВІ ЗА ПІДТРИМКИ ПРМТУ

Єгор Нікітін — один із представників нової генерації українських морських спеціалістів, які впевнено підкорюють професійні висоти за підтримки Профспілки робітників морського транспорту України (ПРМТУ). Незважаючи на виклики воєнного часу та складність обраного напрямку, курсант другого курсу Херсонської державної морської академії завдяки спонсорському проєкту ПРМТУ та ITF Seafarers' Trust уже прокладає свій шлях у морській галузі. Ще змалечку він мріяв присвятити своє життя безкраїм горизонтам, а вже сьогодні паралельно навчається у Литовській морській академії та проходить свою першу практику.

Історія Єгора — це історія про мрії, які стають реальністю. Це розповідь про те, як молоде покоління українських моряків не полишає надії, амбіцій та прагнення до професійного зростання. Це історія про надійне плече профспілкової родини, яке супроводжує усе життя.

У нашому інтерв'ю Єгор розповідає про досвід навчання за кордоном, перший рейс та про те, що для нього означає море.

який варто прийняти. Дуже швидко на зміну хвилюванню прийшло відчуття відповідальності й рішучість.

Як змінилося твоє життя після переїзду та початку навчання за кордоном?

Головна зміна — це самостійність. Готування, прибирання, покупки, прання — все на тобі. Але з цим приходиться розуміння: ти вже не дитина, а людина, яка будує своє життя власноруч.

Що було найскладнішим у процесі адаптації? А що, навпаки, надихнуло?

Найважче — це, без сумніву, туга за домом. А надихає те, як у Литві ставляться до українців. Тут багато хто розуміє англійську та навіть українську. Люди привітні. І коли відчуваєш повагу до тебе як до курсанта, як до українця — це мотивує та додає сил.

Яку роль у цьому проєкті відіграє ПРМТУ?

Профспілка разом із ITF Seafarers' Trust бере на себе організацію всього процесу: домовленості з академіями, забезпечення житлом, фінансування навчання. Також ПРМТУ допомагає з пошуком першої практики — а це дуже важливо для старту в професії.

У чому саме ти відчуваєш підтримку Профспілки?

ПРМТУ регулярно організовує зустрічі з курсантами, відповідає на наші запитання, допомагає знайти рішення у складних ситуаціях. Ми мали зустрічі з капітанами, ITF-інспектором, навіть із психологом. А ще — підтримка в пошуку хорошої компанії для проходження практики. Це справді допомагає відчувати себе впевненим у своєму шляху.

Чому, на твою думку, такі ініціативи важливі для українських курсантів?

Тому що це можливість. Отримати європейський диплом, пожити і повчитися в іншій країні, подивитися на професію з нового ракурсу. І особливо зараз, у час війни, така підтримка відкриває двері туди, куди самотужки дістатися було б дуже важко.

Де ти зараз проходиш практику і на якому судні?

Наразі я на практиці в компанії Anglo-Eastern, працюю на балкері Mineral Eire.

Чим відрізняється теорія від реальної роботи в морі? Що складніше?

Відрізняється всім. Теорія дає лише базу. А в реальному рейсі багато речей адаптовані під практику — задля ефективності. Теоретичних знань усього 20–30% від того, що потрібно знати на борту. Але якщо поряд досвідчений екіпаж — вони обов'язково навчать тебе всьому, що знають самі.

Маєш якісь незабутні моменти з рейсу?

Мій рейс тільки розпочався. Найскраповіший момент поки — це коли стояв у порту, дивився на судно і чекав, поки спустять трап, щоб піднятися на борт.

Які у тебе плани після завершення академії?

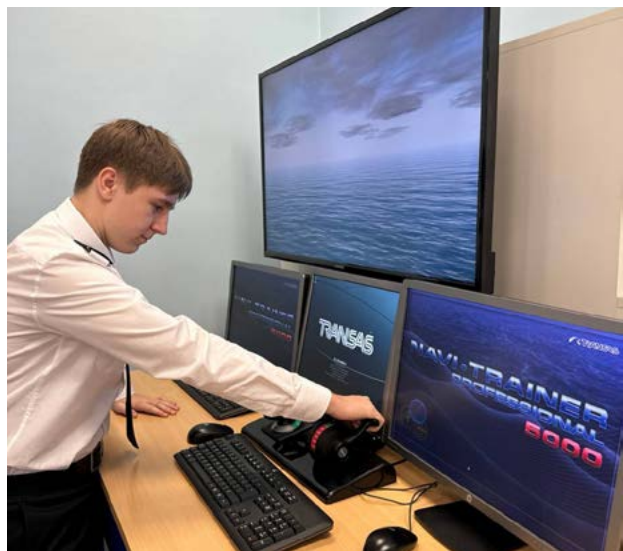
Найперше — повернутись додому, до родини й друзів. А далі — професійно зростати, вдосконалюватися й рухатися вгору кар'єрними сходами.

Що для тебе море?

Це інтерес і виклик. Море може бути різним — іноді складним, іноді неймовірно красивим. Але воно точно ніколи не буває нудним.

Про що ти мрієш як майбутній моряк?

Мрію про успішну кар'єру, нові горизонти й подорожі, які залишаться в пам'яті на все життя. У мене немає чіткої мети, наприклад, потрапити на конкретне судно, але є велике бажання побачити світ — зокрема Ріо-де-Жанейро, Сінгапур, Лос-Анджелес і Майорку.

КАПІТАН НЕЗАВІТІН «ПРО ЧАС, ПРО СЕБЕ, ПРО СОРАТНИКІВ»

Напередодні Дня працівників морського та річкового флоту в Одесі відбулася особлива подія — презентація книги «Про час, про себе, про соратників». Її автор — сам час. Але голос цього часу — Станіслав Якович Незавітін. Капітан. Людина-легенда.

Його ім'я добре знайоме тим, хто пов'язав своє життя з морем. Почесний громадянин Чорноморська, капітан двох портів, Президент Асоціації морських капітанів Одеси — за цими регаліями стоїть ціла епоха. А за кожним етапом його біографії — сила характеру, відданість справі й невичерпна любов до своєї країни.

«Про час, про себе, про соратників» — це не просто спогади. Це спроба зупинити мить. Поглянути в очі минулому й сказати йому «дякую». Дякую за уроки. За людей. За море. За віру, яка не згасає навіть у шторм.

Ця книга народжувалася під звуки сирен та вибухів. У час, коли країна щодня бореться за своє право на майбутнє. Але капітан Не-

завітін працював над нею, попри все. Бо знав: пам'ять — це теж зброя. Це опора, на яку спирається наступне покоління. Це спосіб не дати зникнути тим іменам, що формували галузь, державу і гідність.

Його шлях — від юнгі до керівника порту. Від курсанта до людини, на честь якої названо буксир. Більше пів століття в морській галузі. Більше ніж просто професія — стиль життя. Його біографія — це не лише список посад і звань. Це хроніка українського мореплавства. Це історія тих, хто піднімав галузь, хто вів судна й людей уперед, навіть коли попутного вітру не було.

У книзі — долі соратників, згадки про великі судна й малі порти, чесна розмова про вибір і відповідальність. Вона написана просто й глибоко, без пафосу, але з великою ніжністю. Її автор — той, хто сам живе в координатах честі, гідності й професіоналізму. І хто добре знає, що морська справа — це не лише навігація й накази, а й щирі людські історії, гартування характерів і дружба, що тримається роками.

«Людина повинна залишити по собі слід», — говорив якось Станіслав Якович. Йому це вдалося. Його ім'я занесено до міжнародних енциклопедій, він нагороджений Золотою медаллю Американського біографічного інституту, а буксир у рідному порту вже багато років носить ім'я «Капітан Незавітін». Але найбільша його нагорода — пам'ять людей. Вона живе в учнях, які сьогодні самі ведуть судна, в колегах, які з повагою згадують кожне його слово, і в тисячах тих, хто хоч раз працював поруч.

На презентації книги було тепло. Не лише від слів, а від очей присутніх. У кожному — повага, вдячність, щем. Цю атмосферу не передати фотографіями. Вона — між рядками. Вона — у тиші після промови. У посмішках старих друзів, що згадують молодість під парусами. У відчутті, що ця книга — не крапка, а багатокрапка в історії, яка продовжується.

КНИГА «ПРО ЧАС, ПРО СЕБЕ, ПРО СОРАТНИКІВ» — ЦЕ НЕ ЛИШЕ ПРО МИНУЛЕ. ЦЕ ДОРОГОВКАЗ ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО. ЦЕ ВІДПОВІДЬ ТИМ, ХТО ЗАПИТУЄ СЕБЕ: КИМ БУТИ, ЗА ЩО БОРОТИСЯ, КОГО ПАМ'ЯТАТИ. І В КОЖНОМУ РОЗДІЛІ — ПУЛЬС МОРЯ.

ВІТЕР ЧАСІВ ЗМІНЮЄТЬСЯ. АЛЕ Є ОРІЄНТИРИ, ЩО ЗАЛИШАЮТЬСЯ. КАПІТАН НЕЗАВІТІН — ОДИН ІЗ НИХ.

ПОРТОВА ДИНАСТІЯ ВЕРБИЦЬКИХ-КОЖУХОВСЬКИХ: ЧОТИРИ ПОКОЛІННЯ В ІЗМАЇЛЬСЬКОМУ ПОРТУ

Подружжя портовиків Семена та Марії Вербицьких досі з теплом згадують колеги та ветерани праці Ізмаїльського морського торговельного порту. Свою трудову діяльність вони розпочали одразу після визволення Ізмаїля від фашистської окупації у 1944 році.

Токар мехмайстерень Семен присвятив порту 58 років. Він був видатною особистістю: мав медаль «За доблесну працю», звання «Ветеран порту», його портрет прикрашав міську Дошку пошани. Його дружина, диспетчер автобази Марія, пропрацювала в порту до 1986 року — 42 роки. Вона також була нагороджена медаллю «За доблесну працю».

Проте Семен і Марія — не перше покоління цієї портової династії. Її засновником став батько Марії — Павло Кожуховський, який з 1950 року працював у порту бригадиром шевської артілі.

Дідуся Лариса майже не пам'ятає — він пішов із життя, коли вона була ще маленькою. Та родина була дуже дружною.

«Раніше жінки часто не працювали, проводили більше часу разом, — розповідає Лариса. — У нас не було телевізорів, інтернету, ми збиралися у когось із рідних, грали в лото, спілкувалися. Пам'ятаю двоюрідних братів мами — дядька Стьопу, дядька Антошу. Свята — Різдво, Великдень, Новий рік — завжди були разом. А згодом, коли з'явилися діти, онуки — я вже сама всіх збирала».

Дядя Стьопа, тобто Степан Кирилов, теж працював у порту. Протягом 22 років був у бригаді теслярів, мав звання «Почесний працівник морського транспорту» (1964), був обраний депутатом міської ради (1955), занесений до Книги Пошани (1957).

У порту працювали й діти Павла Кожуховського: син Володимир — слюсар мехмайстерень, його дружина Катерина — бухгалтерка. Молодша донька Вікторія Варнавічене (Кожуховська) була електромеханіком, занесена до Книги трудової слави. Брат і сестра Семена — Феодора і Прокопій Вербицькі — працювали в порту в 1944–1945 роках. Двоюрідний брат Семена — Володимир Бабюк, старший інженер-нормувальник, нагороджений медаллю «За доблесну працю».

Велика портова родина! Але це лише друге покоління. А є ще й третє.

У порту працювала й сама Лариса Вербицька:

«Я була зовсім молодою, працювала хронометражисткою — треба було фіксувати робочі процеси, «фотографія робочого дня» — так воно називалося. Протягом двох тижнів (а то й більше!) я мала ходити

з 12 ночі до 8 ранку в порт і працювати. Тиждень витримала, другий — якось ще. А потім сказала, що більше не можу і давайте по черзі».

У підсумку цей експеримент скасували.

Виявилось, що дані передавали в якийсь науково-дослідний інститут або в інститут статистики — там збирали ці нормативи.

Найкращі спогади Лариси пов'язані з дозвіллям:

«Я брала участь у творчій діяльності — співала. Усі молоді щось робили: хтось співав, хтось танцював, займався спортом. Ми їздили з концертами по селах — було цікаво, особливо для молоді. А ще ми бували в Ялті, Севастополі, Карпатах, навіть у Чехословаччині — усе через підприємство, через Профспілку. Приходили і казали, що хочемо кудись поїхати. Давали список місць і ми вибирали. Це все було через Профспілку — ще й зі знижкою».

У порту Лариса працювала п'ять років (1967–1972), потім перейшла до пароплавання, де й допрацювала до пенсії.

Набагато більше часу порту присвятив її брат Борис Вербицький. Він почав працювати в порту в 1974-му році, з 1996-го — майстер портових майстерень, у 1998-му очолив їх, з 2008-го року працював заступником ВПК-1 з механізації. З 2010-го року Борис перейшов працювати в Службу охорони праці і навколишнього середовища ДП «ІЗМ МТП». Спочатку — провідним інженером, а з 2012-го — очільником, причому нерідко виконував обов'язки заступника директора підприємства з охорони праці. Борис працював аж до 2019 року, і його загальний трудовий сягає більш ніж 40 років. А про професіоналізм і визнання його праці свідчать нагороди — Подяка Департаменту морського і річкового транспорту України (2001), Подяка Міністерства інфраструктури України (2013) і Почесна грамота міського голови Ізмаїля (2017).

Нині у порту працює двоюрідний брат Лариси й Бориса — токар ВКМ Віталій Варнавічюс, який має вже понад 30 років трудового портового стажу, і нагороду — Почесна грамота директора підприємства ДП «ІЗМ МТП» (2018). З 1988-го року там само працює його дружина Леся Варнавічене — інспектор з кадрів ВКМ, має звання «Ветеран ДП «ІЗМ МТП» (2014), і дві Почесні грамоти міського голови Ізмаїля (2020 і 2024 рр.)

У 1979–1987 роках у порту матросом-мотористом флоту працював і син Володимира та Катерини Кожуховських — Павло. Пізніше — доньки Володимира Бабюка: Валентина Разнатовська була інженером-нормувальником у 1977–2005 роках, Євгенія Токарська — озеленювачем у 2000–2005 роках.

Нині у порту працює двоюрідний брат Лариси й Бориса — токар ВКМ Віталій Варнавічюс, який має вже понад 30 років трудового портового стажу, і нагороду — Почесна грамота директора підприємства ДП «ІЗМ МТП» (2018). З 1988-го року там само працює його дружина Леся Варнавічене — інспектор з кадрів ВКМ, має звання «Ветеран ДП «ІЗМ МТП» (2014), і дві Почесні грамоти міського голови Ізмаїля (2020 і 2024 рр.)

Але час не стоїть на місці, і ця родина привела на роботу в порт четверте покоління — вже правнуків засновника династії.

Віталій Разнатовський — онук Володимира Бабюка — працював стивідором у 1993–2000

роках. Андрій Радю — син Лариси — токар мехмайстерень (1990–2007). І досі в порту працює донька Лариси — Ірина Демидович. Її стаж розпочався з 1994-го року в транспортно-експедиторській конторі порту, де вона почала працювати таксувальницею.

З 1999 року Ірина працює в мехмайстернях, які згодом трансформувалися у Виробничий комплекс механізації. Працювала комірницею, техніком змінної диспетчерської, з 2006 року — інженер з нормування праці. За багаторічну роботу, яка сприяла розвитку підприємства, у 2020-му році нагороджена званням «Ветеран ДП «ІЗМ МТП», а 2016-го і 2017-го року була нагороджена Почесними грамотами — директора підприємства і міського голови Ізмаїля. Наразі Ірина має значно важливішу місію — два роки тому вона стала мамою:

«Його звуть Сеня, як дідуся, — щемливо ділиться Лариса. — У квартирі прабабусі

він відчувається вільно й комфортно. Бігає, стрибає, дуже активний».

Історія родини Вербицьких-Кожуховських — це не просто хроніка трудових звершень, а свідчення того, як професія може стати покликанням, що передається з покоління в покоління.

Чотири покоління династії віддали Ізмаїльському порту понад 400 років сумарного стажу. Але за цими цифрами криється глибша суть. Це історія про те, як батьки не словами, а власним прикладом навчали дітей поважати працю, цінувати колектив і відповідально ставитися до своєї справи. Це розповідь про те, як робоче місце стає другим домом, а колеги — справжньою родиною.

Маленький Сеня, який сьогодні бігає квартирою прабабусі, ще не знає, що в його жилах тече кров справжніх портовиків. Можливо, колись і він продовжить цю славну традицію. А можливо — обере інший шлях. І це теж буде правильно. Адже найцінніше, що передає ця династія — любов до праці, відданість покликанню та розуміння, що справжнє багатство — це добре виконана робота та повага колег.

Трудові династії — хребет будь-якого підприємства. Вони — його живі легенди, найцінніший актив і носії безцінного досвіду. У світі, де все змінюється блискавично, такі родини, як Вербицькі-Кожуховські, нагадують про вічні цінності: вірність, старанність, взаємоповагу та любов до своєї справи.

У порту працювали й діти Павла Кожуховського: син Володимир — слюсар мехмайстерень, його дружина Катерина — бухгалтерка. Молодша донька Вікторія Варнавічене (Кожуховська) була електромеханіком, занесена до Книги трудової слави. Брат і сестра Семена — Феодора і Прокопій Вербицькі — працювали в порту в 1944–1945 роках. Двоюрідний брат Семена — Володимир Бабюк, старший інженер-нормувальник, нагороджений медаллю «За доблесну працю».

Чотири покоління династії віддали Ізмаїльському порту понад 400 років сумарного стажу. Але за цими цифрами криється глибша суть. Це історія про те, як батьки не словами, а власним прикладом навчали дітей поважати працю, цінувати колектив і відповідально ставитися до своєї справи. Це розповідь про те, як робоче місце стає другим домом, а колеги — справжньою родиною.

ЗУСТРІЧАЄМО ЛІТО — З ВІРОЮ В МИР

seko

Війна змусила українських дітей швидко подорослішати. Хтось вивчає алфавіт під звуки сирен, хтось запам'ятовує маршрут до найближчого укриття краще, ніж таблицю множення. Але попри все, кожна дитина заслуговує на радість, тепло і спогади, в яких є не лише тривога — а й щасливе дитинство.

Саме тому Профспілка робітників морського транспорту України та її партнери докладають зусиль, щоб повернути дітям посмішки: через свята, подорожі, спільні емоції. Бо це — не просто розваги. Це турбота, що дарує силу. Це підтримка, яка гріє родини в найважчі часи. Це наша спільна відповідальність — зберегти дитинство, навіть під час війни.

ДИТЯЧІ ПОСМІШКИ — СИЛЬНІШЕ ЗА ВІЙНУ: СВЯТО ВІД БФ «МОРТРАНС»

Напередодні Міжнародного дня захисту дітей Благодійний фонд «МОРТРАНС» спільно з Профспілкою робітників морського транспорту України та шведською профспілкою SEKO організував захід для 100 дітей моряків, членів ПРМТУ, — зустрічаємо літо, проводжаємо школу!

Цей день став ковтком радості й безтурботності для малечі, яка так потребує тепла та турботи в непростий військовий

час. Аніматори, розважальні ігри, яскраві емоції — усе для того, щоб дитячі серця хоч на мить забули про тіні війни. Маленькі гості свята отримали не лише смачні солодощі та улюблене морозиво, а й те, що неможливо купити — щастя, сміх і світло в очах. Кожна дитина відчула, що вона важлива, що поруч є підтримка й турбота. І це — те, що дає сили рухатися далі.

Ми щиро віримо: навіть у найтемніші часи ми повинні знаходити сили дарувати дітям радість. Адже саме вони — наше майбутнє. І кожна щаслива дитяча посмішка сьогодні — це крок до мирного й світлого завтра.

Дякуємо всім, хто долучився до цієї доброї справи!

ТУРБОТА, ЩО ОБ'ЄДНУЄ ПОКОЛІННЯ: ППО ІЗМАЇЛЬСЬКОГО ПОРТУ ОРГАНІЗУВАЛА СВЯТКОВІ ЗАХОДИ ДО ПОЧАТКУ ЛІТНІХ КАНІКУЛ

Турбота про дітей — чудова нагода підкреслити, що діти наших працівників — це найцінніше, що ми маємо. У ППО Ізмайльського морського порту це добре розуміють. Щороку Профспілка докладає максимум зусиль, щоб організувати для малечі радощі, нові враження та незабутні емоції.

Цьогоріч закінчення навчального року і початок літа принесли кілька заходів для дітей — для різних інтересів і можливостей родин. Як завжди, усе організовано з турботою та увагою до деталей.

24 та 25 травня первинка організувала одноденні поїздки до Румунії. Учасники вирушили за Дунай, де їх чекала насичена програма: старовинна фортеця Енісала, міста Бабадаг і Тулча, океанаріум з екзотичними рибами та морськими істотами. Це не лише розвага, а й можливість для дітей побачити нову країну, розширити кругозір, дізнатися більше про історію, культуру та природу нашого сусіда. І все це — разом з рідними, у теплій дружній атмосфері.

31 травня та 1 червня у розважальному центрі «Дитяче королівство» на проспекті Незалежності відбудеться яскраве свято. Маленьких гостей чекали веселі аніматори, флешмоб, зірковий зоо-шоу з Одеси та виступ танцювального колективу ANTONIO DANCE. Крокодил, морська свинка та навіть циркові психіки — діти отримали справжню феєрію вражень.

Кожна дитина отримала безкоштовний квиток та можливість провести цей день із батьками. Профком потурбувався, щоб усі охочі могли відвідати захід у зручний день.

УКРАЇНСЬКА
ПРОФСПІЛКОВА
ТРАНСПОРТНА
ГАЗЕТА

МОРЯК

ОФІЦІЙНИЙ
ЧАТ-БОТ
ПРМТУ

Співзасновники:

Професійна спілка робітників морського транспорту України
Чорноморська первинна профспілкова організація моряків

65062, м. Одеса, Аркадійське плато,
буд. 5-Б, приміщення 1
moryak@mtwtu.org.ua

Зверстано: ФОП Стещенко Ю.В.
65039, м. Одеса,
вул. Середньофонтанська, 19-а

Друк: ФОП Клявіна К.Г.
65045, м. Одеса,
пров. Віце-Адмірала Жукова, 27

Відповідальний за випуск номера
(редактор): Кіреев М. І.

Редакція може не поділяти думок та позицій авторів. Відповідальність за зміст інформації та матеріалів несуть їх автори. Редакція залишає за собою право редагування текстів. У разі використання матеріалів, опублікованих в газеті, посилання на «Українську профспілкову транспортну газету «Моряк» обов'язкове.

«Українська профспілкова транспортна газета «Моряк» розповсюджується безкоштовно

Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серії КВ № 24992-14932Р
від 17 вересня 2021 р.
Тираж: 1 000 екз.